

INGERI

EL MI

CEIRAI

CEIBOMI

I N G E R I

UN STUDIU BIBLIC

DE

J. F. RUTHERFORD

Editori :

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M. D. I.”

Soc. Anonimă de Editură

BUCUREȘTI, 2

Strada Crișana, No. 33

ANGELS-Romanian

Made in Romania

Tip. „Cartea de Aur”, București.

P R E F A Ț A

MULTI oameni sinceri au avut o mare dorință să aibă o înțelegere justă a Sfintei Scripturi cu privire la îngeri. Printre altele ei au pus adeseori întrebările următoare:

Sunt îngerii buni sau răi?

Cine sunt „fiii lui Dumnezeu”, *nephilim-ii* și „oamenii cu renume” menționați în capitolul al șaselea al Genezei?

Ce s'a întâmplat cu îngerii care au păcătuit în zilele lui Noe?

Dacă îngerii, care au păcătuit în zilele lui Noe, au fost nimiciți prin potop, căror îngeri a predicat Isus după crucificarea sa, și în ce chip le-a predicat?

Pot comunica bărbații și femeile care trăiesc acum pe pământ cu îngerii?

Ce este explicația cu privire la aceia care pretind că sunt în stare să vorbească cu prietenii lor care au murit?

Accastă broșură dă răspunsul biblic, prin urmare răspunsul adevărat și satisfăcător la întrebările de mai sus și la altele asemănătoare. Dumneavoastră trebuie să-l citiți cu luare aminte împreună cu pasajele din Biblie citate în el.

I N G E R I

"Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești".

— Efeseni 6:12. —

IEHOVA DUMNEZEU, Creatorul cerului și al pământului, este Creatorul tuturor lucrurilor bune. El n'a creat niciodată vreun lucru rău pentru că toate lucrările sale sunt perfecte. (Deuteronom 32:4). Cei răi sunt aceia care calcă cu voința legea lui Dumnezeu. Dacă o creatură devine nelegiuită, nu poate fi făcut Iehova răspunzător, pentru aceasta. Dacă o creatură cedează unei ispite sau influențe spre păcat și se dedă la nelegiuire, Dumnezeu nu poate fi acuzat pentru aceasta, deoarece Dumnezeu, cum este scris, nu ispitește pe nimeni. (Iacob 1:13). Toate căile lui Iehova sunt drepte și juste. El urăște răutatea sau nelegiuirea și el a hotărât definitiv soarta nelegiuiților. „Făcătorii de rele vor fi stârpiți cu toții, viitorul nelegiuiților se nimicește”. (Psalm 37:38). Există creaturi rele spirituale și creaturi rele umane și sfârșitul tuturor acestora este nimicire. (Psalm 145:20). Ingerii sunt creaturi spirituale pe care Iehova i-a creat perfecți, curați și sfinți, și toți îngerii care au urmat de bună voie pe Diavolul au devenit stricați. Cu toate că judecata lui Iehova arată clar că cei răi vor fi prăpădiți, totuși aceasta nu înseamnă

că creatura îndatăce a devenit nelegiuită sau curând după aceea va fi nimicită. Satan este un spirit rău care de mult timp a fost găsit vinovat și a fost judecat la moarte, totuși Dumnezeu i-a permis să rămână în viață într'un scop anumit. Scriptura arată că și alte creaturi spirituale au fost judecate de mult timp de Iehova Dumnezeu la moarte și ele au fost lăsate să trăiască până când va sosi timpul lui Dumnezeu pentru a le executa. Acești îngeri răi au exercitat până în ziua de astăzi putere și influență peste om și continuă să facă aceasta și acum. După „nașterea copilului de parte bărbătească” a urmat o luptă crâncenă în cer în care Satan și alți îngeri nelegiuiți au luptat împotriva Domnului Isus Christos, și toți nelegiuiții aceștia au fost prăvăliți pe pământ. Cu privire la aceasta este scris: „Vai de voi ceice trăiți pe pământ și pe mare, căci s'a pogorît Diavolul la voi cu urgie mare, știind că puțină vreme mai are”. — Apocalips 12:5—12.

Că Satan și îngerii săi răi în prezent exercitează o influență puternică asupra stăpânitorilor pământului și în felul acesta duc poporul în mare mizerie, despre aceasta nu poate fi nici cea mai mică îndoială; pentru aceasta avem o mulțime de dovezi. Mulți oameni care consultă aceste spirite rele, sunt cu totul în neștiință despre origina, scopurile și sfârșitul acestor spirite. Bărbații și femeile care le consultă prin mediu sunt îndemnate de aceste spirite să facă multe lucruri rele prin care necinstesc numele lui Iehova. Mai înainte s'a spus și s'a scris mult despre îngerii răi și despre puterea lor peste oameni, acum însă, în ziua când Domnul a adunat pe credincioșii săi la sine și a inaugurat legământul cel nou pentru ei și i-a luat în legământul pentru împărăție, trebuie aș-

teptat că Domnul în bunătatea sa va da credincioșilor săi o lumină mai mare despre îngerii răi prin faptul că dăruiește acestor credincioși o înțelegere mai bună a Sfintei Scripturi. Noi trebuie însă să ținem înaintea ochilor faptul că apostolul a scris cu autoritate de sus: „Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și prin mângâierea ce ne-o dau scripturile să ne păstrăm nădejdea”. (Romani 15:4). Din aceasta urmează că o înțelegere potrivită a pasajelor din Sfânta Scriptură care se referesc la îngerii răi va fi pentru ră-mășiță un ajutor în acest timp. Dacă ei doresc să fie de ajutor clasei Ionadab ca să ajungă la o cunoș-tință mai bună, trebuie mai întâiu ca ei înșiși să aibă această cunoștință. Afară de aceasta Dumnezeu face ră-mășiței sale credincioase prin apostolul său clar că ei sunt atacați încontinuu de horda sau ceata rea a lui Satan și de aceea ei trebuie să-și iei armura pe care le-a dat-o Iehova în bunătatea sa și să o păstreze pe sine.

Rezumat

Atât Iuda cât și Petru vorbesc de îngeri care au devenit nelegiuți și de aceea sunt păstrați pentru nimicire. Petru vorbește și de anumite „spirite în închisoare” cărora Isus le-a predicat. Cine sunt acești îngeri răi? Când și cum au devenit nelegiuți? Cine sunt spiritele cărora le-a predicat Isus? Sunt spiritele din închisoare aceleași spirite care sunt păstrate pentru judecată și nimicire? Unde este în prezent locuința acestor spirite rele? Va fi de folos la discu-tarea acestor chestiuni să dăm mai întâi un rezumat al expunerii următoare și apoi s'aducem argumentul Scripturii în sprijinul acestei expuneri:

În capitolul al șaselea al Genezei sunt amintite două clase separate și distincte de îngeri sau spirite. Una dintre aceste clase este arătată în traduceri de Biblie românești ca „uriași”; iar în unele traduceri engleze ca „nephilim”. Nephilim înseamnă căzător, bătaș, lăudăros sau tiran. Acești nelegiuți s’au asociat cu Satan în rebeliunea sa și de atunci încoace au lucrat cu el împreună în eforturile sale de a îngrămădi hulă asupra lui Iehova Dumnezeu și de a întoarce pe întregă creațiunea dela el. Aceștia sunt aceia care sunt amintiți în 2 Petru 2:4 și Iuda 6. Ei au luptat din zilele Edenului împotriva acelor care au tins la dreptate. Aceste spirite trăiesc și sunt dușmanii de moarte ai sfinților. Ele vor lupta în bătălia Armagedonului pe partea lui Satan și vor suferi o înfrângere deplină.

În versetul al doilea din capitolul al șaselea al Genezei sunt menționați „fiii lui Dumnezeu”. Aceștia sunt îngeri care odată au fost sfinți și au fost în serviciul lui Iehova și nu s’au pus pe partea lui Satan când acesta s’a răsvrătit, ci numai după aceea au cedat influenței sale viclene și rele, au devenit neascultători și prin aceasta și-au pierdut privilegiul și ocazia de a servi pe Iehova și de atunci încoace sunt ținuți în închisoare. Ei sunt în viață și aceștia sunt aceia care sunt amintiți în 1 Petru 3:19,20; și pentru ei există o oarecare speranță că vor fi restatorniciți.

La considerarea textelor pe care le vom discuta mai jos va fi bine și de folos de a ține în minte cele două clase separate și distincte de îngeri amintite mai sus și relațiunea lor întreolaltă precum și relațiunea lor cu neamul omnesc. Rămășița și clasa Ionadab amândouă vor găsi că acest subiect este de un interes deosebit în timpul prezent. Este fără în-

doială voia lui Dumnezeu ca, acum să se deie o mărturie cu privire la aceste puteri invizibile și la influența pe care o exercitează peste neamul omenesc, și ca toți care iubesc pe Domnul să-și deie toată silința să ieie parte la acest lucru de mărturie.

Rebeliunea

Lucifer în timpul creierii omului era un membru al organizațiunii lui Dumnezeu în care ocupa un oficiu pentru care fusese uns. A fost privilegiul și datoria lui să servească pe Iehova, să-l sprijinească, să-l preamărească și să-i dea ascultare deplină, și el era echipat pe deplin în acest scop. Este scris că Iehova a zis despre Lucifer: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu”. (Ezechiel 28:14). Aceasta dovedește că Lucifer a fost o parte a organizațiunii lui Iehova și a fost pus și uns să împlinească anumite datorii. Pare a reieși clar din Scriptură că Lucifer a fost cel mai înalt funcționar peste o anumită parte a organizațiunii lui Dumnezeu și alte creaturi spirituale sau îngeri au fost sub ordinile sale, mai departe că organizațiunea sa a avut de lucru cu deosebire cu omul de pe pământ. Lucifer s'a răsvrătit însă împotriva lui Dumnezeu și și-a pângărit locașurile sfinte. „Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și-ai spurcat locașurile sfinte”. (Ezechiel 28:18). Aceasta trebuie să însemne că la început când a început funcțiunea sa, locașurile sale sau organizațiunea sa a fost devotată lui Dumnezeu și dreptăți, că el însă după aceea a devenit dinadins nelegiuit. Aceasta mai trebuie să însemne și aceea că și alții s'au asociat cu el în cursul

său trădător, și așa au fost pângărite locașurile lui Satan și membri organizațiunii sale imediate. Că Satan are o ceată de îngeri care lucrează cu el împreună este dovedit clar de alte texte din Sfânta Scriptură. Această ceată de îngeri nelegiuiți a luptat pe partea lui Satan când a alungat Christos Isus pe Satan și oștile sale din cer și i-a prăvălit pe pământ, și de atunci încoace activitatea lor este mărginită la lucrurile pământești. (Apocalips 12:9—12). La început au fost creaturile lui Dumnezeu, însă ele s'au răsvrătit și au devenit 'semânța șarpelui', a lui Satan. Domnul Isus Christos a anunțat judecata lui Iehova în contra acestei bande blestemate condusă de Satan. (Matei 25:41). Satan este extrem de tiranic și tot așa și spiritele care lucrează cu el împreună sunt tirani blestemați. Satan a fost din timpul Edenului un ucigaș, și aceia care s'au asociat cu el în rebeliunea sa împotriva lui Dumnezeu, au participat fără îndoială la omorîrea lui Abel; așa dar și ei sunt omorîtori și de atunci încoace au continuat să comită omor după omor. — Ioan 8:44.

Dumnezeu descrie prin profetul său Daniel organizațiunea blestemată a lui Satan sub simbolul unei statui îngrozitoare. Capul acelei statui a fost din aur și a reprezentat pe Satan însuși, arătând că la început el a primit autoritatea sa dela Iehova. Pieptul și brațele acelei statui erau de argint și au reprezentat pe prinții sau stăpânitorii ajutători de sub ordinele lui Satan care formează o parte a organizațiunii sale invizibile care este nelegiuită; și este scris că afară de aceasta mai există „o a treia împărăție” de aramă care stăpânește peste tot pământul. (Daniel 2:31—39). Această declarație a lui Daniel ce este sprijinită de alte texte din Scriptură dovedește definitiv că în-

gerii răi supuși lui Satan au domnit chiar dela început peste guvernele pământului și anume într'un mod tiranic. Scriptura face cunoscut foarte clar că Satan este dumnezeul sau domnitorul invizibil al acestei lumi, ceea ce înseamnă că el este cel mai puternic dintre toate spiritele rele, că ceilalți blestemați lucrează sub conducerea lui, și că întreagă organizația se împotrivesc fiecăruia care stă pe partea lui Iehova. — 2 Corinteni 4:3,4; Efeseni 6:12.

Printre membri acestei organizații nelegiuite se află unul pe care Sfânta Scriptură îl numește „Gog”, cel mai înalt funcționar al lui Satan, pe care acesta l-a instalat fără îndoială ca un fel de înlocuitor sau asemănare al lui Christos Isus, al celui mai înalt funcționar al lui Iehova. Această oaste blestemată a ocupat un loc cunoscut în Scriptură ca Magog. (Ezechiel 38:2—6). (Vezi „Justificare”, volumul 2, pagina 311, în englezește). Isus a vorbit despre Satan ca despre „stăpânitorul lumii acesteia”. (Ioan 14:30). Deoarece Satan este numit și Belzebut ceea ce înseamnă prințul sau căpetenia diavolilor, din aceasta urmează că există mulți de aceeași natură, adică mulți îngeri răi sau spirite rele. — Matei 10:25; 12:24; Marcu 3:22; Luca 11:15,18,19.

Textele citate aci împreună cu cuvintele din Efeseni 6:10—12 dovedesc peste orice îndoială, că există o cetate de îngeri răi sau creaturi spirituale, că Satan Diavolul este căpetenia acestei cete blestemate, și că toți aceștia sunt dușmanii de moarte ai fiecăruia care caută să facă voia lui Dumnezeu.

Încă în timpul Edenului a rostit Dumnezeu sentința de moarte împotriva lui Satan și împotriva oastei sau „semânței” sale. (Geneza 3:15). Mai târziu Dumnezeu a declarat prin profetul său Moise pentruce

n'a executat acea judecată imediat și pentru ce n'a nimicuit îndată pe Satan și pe horda sa nelegiuită. Scopul lui Dumnezeu este să permită lui Satan și cetei sale să incargă până la limita extremă în împotrivirea lor față de el, și în străduințele lor de a întoarce pe întreagă creațiunea dela el și de a dovedi că Iehova este un mincinos; și apoi la timpul său rânduit să nimicească pe toți diavolii aceștia și astfel să demonstreze puterea sa supremă. Înainte de nimicirea lor, Iehova voește ca martorii săi credincioși și devotați să deie mărturie despre numele său mare și să-l mărturisească înaintea oamenilor și a îngerilor. Ca o dovadă că aceasta este hotărîrea lui Dumnezeu, este scris cu privire la Satan: „Dară eu pentru aceea te las să trăiești, pentru ca să-ți arăt puterea mea, și ca numele meu să se facă cunoscut peste tot pământul”. (Exodul 9:16). Satan și ceata sa blestemată, care sunt invizibili ochilor omenești, sunt aceia care au exercitat o influență nefastă asupra stăpânilor vizibili ai pământului și i-au corupt și au făcut puterile domnitoare ale pământului o parte a organizațiunii păcătoase care apasă pe neamul omenească. Această parte invizibilă a organizațiunii lui Satan este reprezentată prin „picioarele de fier” și „picioarele parte de fier și parte de lut”. (Daniel 2:33). Întreagă organizațiunea stăpânită de Satan este dușmană lui Iehova Dumnezeu; și la timpul rânduit „piatra”, aceasta înseamnă Christos Isus, pe care Iehova l-a făcut capul organizațiunii sale capitale și executorul principal al hotărîrilor sale, va prăpădi cu totul organizațiunea nelegiuită a lui Satan, atât partea vizibilă cât și partea invizibilă. — Daniel 2:44,45.

Din ziua rebeliunii din Eden și până în ziua de

astăzi Diavolul și ceata sa au fost aceia care au luptat împotriva lui Dumnezeu și împotriva tuturor acelor care au devenit o parte a organizației lui Dumnezeu; acum însă a sosit timpul luptei finale între oștile răutății și organizația dreaptă a lui Dumnezeu, și de aceea trebuie așteptat că Iehova va da sfinților săi credincioși de pe pământ o privire mai clară în obiect de cât cum au avut până acuma. Este sigur că Satan și oastea sa ar fi nimicite de mult pe toți aceia care s'au pus pe partea lui Iehova dacă Dumnezeu nu și-ar fi întrebuințat puterea ca să ocrotească pe cei ce-l iubesc; însă el a oprit pe cei răi și i-a împiedecat de a nimici pe martorii săi credincioși. Aceeaș bandă blestemată a prigonit și pe Christos Isus când a fost pe pământ și a pricinuit moartea sa. Iehova a permis aceasta, însă în acelaș timp a zădărnicit complet scopul dușmanului prin faptul c'a înviat pe Isus din moarte și i-a dat locul cel mai înalt în marea sa organizație. — Filipeni 2:9—11.

„Fiii lui Dumnezeu”

În organizația universală a lui Iehova au fost mulți îngeri sfinți ce erau devotați cu totul serviciului său și care n'au aparținut niciodată cetei lui Lucifer și nu participaseră cu Lucifer la rebeliunea sa. Toți îngerii aceștia sunt „fiii lui Dumnezeu” deoarece ei au primit viața lor dela Iehova. (Iov 38:7). Cam 1500 de ani erau trecuți dela rebeliunea din Eden. Adam și Eva aveau în acel timp copii și nepoți, și neamul omenesc s'a înmulțit încontinuu; și aici se începe darea de seamă despre seducerea neamului omenesc. „Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s'au născut fete,

fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales". (Geneza 6:1, 2). Observați că versetul al doilea nu zice nimic despre nelegiuirea îngerilor, a „fiilor lui Dumnezeu”, și nici aceea că acești „fii ai lui Dumnezeu” atunci când s’au întrupat, adică când și-au luat corpuri omenești, au fost răi. Nu se poate spune că cei amintiți aici ca „fiii lui Dumnezeu” ar fi fost atunci sau altcândva o parte a organizației lui Satan. Toți aceia care s’au asociat cu Satan Diavolul au fost și sunt ’sămânța lui Satan, a Șarpelui’, prin urmare fiii lui Satan. Aceasta dovedește că cei amintiți aci ca „fiii lui Dumnezeu” sunt o clasă sau ceată cu totul deosebită de aceia care s’au asociat cu Satan în răsvrătirea sa. Faptul, că 1500’ de ani după acea rebeliune îngeri sunt numiți „fiii lui Dumnezeu”, arată că ei în tot timpul acela au servit pe Iehova Dumnezeu. Ei au fost creaturi spirituale sau îngeri care au primit viață dela Iehova Dumnezeu și deoarece ei au rămas în serviciul său și mai departe, sunt numiți „fiii lui Dumnezeu”.

Scopul principal al lui Satan dela rebeliunea sa până în ziua de astăzi a fost să întoarcă întreagă creațiunea împotriva lui Iehova. Nimic în darea de seamă nu zice că „fiii lui Dumnezeu” amintiți mai sus ar fi făcut vreo încercare să întoarcă pe alții dela Iehova Dumnezeu. Scriptura arată că Satan este un dușman viclean, intrigant și seducător. Numele său „Șarpe” arată că el este înșelătorul de frunte dintre toate creaturile, iar numele său „Satan” înseamnă că el se servește de înșelăciune în lupta sa împotriva lui Iehova. Noi știm că Diavolul întrebuițează înșelăciunea pentru a seduce pe creaturile care-și neglijează datoriile lor față de Dumnezeu; și este rațional de a cugeta că Satan

a întrebuintat mijloace asemănătoare de înșelare pentru a întoarce pe „fiii lui Dumnezeu” dela Creatorul lor. A fost doară o parte a planului său rău de a înșela atât îngeri cât și oameni și de a-i seduce să lucreze împotriva legii lui Dumnezeu. Fetele oamenilor erau frumoase, și „fiii lui Dumnezeu” le-au văzut și au observat că erau atrăgătoare. Prin înșelăciune a ademenit Satan la început pe frumoasa Evă în cursa sa, cecace Adam a întrebuintat ca scuză pentru a trece la vrăjmaș, adică la Diavolul; și acum, 1500 de ani mai târziu Diavolul s'a servit de frumoasele fete și nepoate ale Evei pentru a ademeni pe alții în cursă și încă pe „fiii lui Dumnezeu”. Acești îngeri „fiii lui Dumnezeu” au avut puterea să se încarneze sau să se materializeze într'un organism omnesc, și aceasta au și făcut-o fără îndoială. Nimic nu dovedește că prin întrupare ei ar fi călcat legea lui Dumnezeu, pentrucă Scriptura arată că și mai târziu în zilele lui Avraam au fost îngeri cari s'au întrupat și au apărut ca oameni. (Geneza 19:1,15; 18:1—15). Deși „fiii lui Dumnezeu” nu s'au întrupat sau materializat la porunca lui Iehova și nici n'au fost trimiși ca mesagerii săi, totuși păcatul lor nu pare să fi fost întruparea. Apărând ei în formă de om desigur c'au fost bărbați frumoși și atrăgători și au plăcut femeilor din timpul acela. Sfânta Scriptură nu zice că ei ar fi fost uriași, și nici n'ar fi de loc rațional de a conchide că ei s'au întrupat ca uriași, ei mai curând că ei au luat corpuri de bărbați atrăgători. „Fiii lui Dumnezeu... și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales”. Urmarea acestei uniri prin căsătorie dintre „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor a fost o mare înmulțire a răutății printre neamul omnesc,

și aceasta dovedește îndeajuns că Satan a fost autorul principal la aducerea acelei stări.

Răutate

Adam a devenit un om nelegiuit, și după ce au trecut 1500 de ani aproape toți urmașii lui Adam au devenit nelegiuiți, au adus ocară pe numele lui Iehova și l-au jignit și supărat. Abel, Enoch și Noe sunt singurii care, după cum spune darea de seamă, până în acel timp și-au menținut integritatea sau neprihănirea lor față de Dumnezeu. Așa se pare că în timpul amintit aci probabil întreagă omenirea s'a întors dela Dumnezeu afară de Noe și de membri imediați ai familiei sale. Noe fusese deja mai multe sute de ani pe pământ, așa că lucrurile povestite în Geneza s'au petrecut „în zilele lui Noe”. Din darea de seamă trebuie conchis că răutatea s'a tot înmulțit printre oameni. „Atunci Domnul a zis: Duhul meu nu va rămânea pururea în om (alte traduceri engleze: nu va discuta veșnic cu omul), căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani”. (Geneza 6:3). Cuvintele întrebuințate aici „Duhul meu” înseamnă însuși Iehova; exprimat cu alte cuvinte s'ar zice „Eu, Duhul”. Dacă ar fi fost întrebuințat pronumele „Eu”, marele contrast dintre „Duh” Creator și „carne”, aceasta este, creaturile omenești, n'ar fi fost exprimat cu atâta putere. Iehova este Duhul, Cel Atotputernic; și omul, fiind carne, este nemăsurat mai slab și mai prejos decât Iehova. De când Adam a devenit un păcătos, Dumnezeu a discutat sau s'a judecat cu neamul omenesc, și numai puțini dintre ei i-au fost devotați cu totul. Așa se pare că Satan, în încercarea sa de a întoarce

pe neamul omenesc¹ dela Iehova, a avut un succes admirabil.

Cuvântul evreesc pentru cuvântul românesc „a discuta” este „dun”, o rădăcină de cuvânt care mai înseamnă și „a domni”, în care este cuprins și înțelesul de „a judeca (ca arbitru)”; prin urmare cuvântul „a discuta” arată potrivnici care sunt în litigiu. În decursul tuturor acestor cincisprezece sute de ani Iehova a judecat neprihănirea omului. Dela Adam până la Noe incluziv au trăit zece generații de oameni — numărul zece este un simbol al întregimii pământești —, și în tot timpul acesta Noe a fost, cum descopere darea de seamă divină, al treilea om care și-a dovedit integritatea sa față de Dumnezeu; ceilalți doi oameni au fost Abel și Enoch. Pentru Iehova n'a fost necesar să prelungească la infinit controversa, ca și cum omul ar putea continua să discute cu Creatorul și Judecătorul său în acelaș fel ca și cum discută cu un potrivnic înaintea legii. Oamenii s'au numit din zilele lui Enos după numele Domnului; evident, că aceasta s'a făcut numai pentru a aduce ocară pe numele lui Dumnezeu, întocmai după cum mulți oameni în ziua de astăzi se numesc creștini și prin aceasta aduc ocară pe numele lui Dumnezeu și al lui Christos. Este evident că dela unirea prin căsătorie a „fiilor lui Dumnezeu” cu fetele oamenilor răutătea s'a înmulțit și de aceea a declarat marele Spirit: „Spiritul meu nu va discuta vecinic cu omul, deoarece el este carne”. Carnea sau creaturile omenești nu și-au dovedit integritatea față de Dumnezeu, și declarația lui Dumnezeu înseamnă de fapt, cărnei nu-i va fi permis să insulte veșnic numele lui Iehova. Contrastul dintre Iehova și creaturi este arătat și în textele următoare: „Egiptenii sunt oameni

Fiii lui Dumnezeu și-au luat femei. Pagina 12.

și nu Dumnezeu”, și ei sunt deci „carne și nu spirit”. „Toată carnea este iarbă”. (Isaia 31:3; 40:6). Omul, deci, nu poate batjocori veșnic pe Dumnezeu, pe marele Spirit. Prin faptul că omul a provocat pe Dumnezeu a arătat că n'a recunoscut ce neînsemnat este omul în comparație cu marele Creator.

Probabil că tații fetelor au consimțit la aceea ca fetele lor să se căsătorească cu creaturile spirituale materializate, deoarece au cugetat că aceasta va face să apară omenirea mare în ochii lui Dumnezeu și va face să aibă mai multă trecere. Trebuie că Diavolul a fost acela care a dat un astfel de cuget omului, scopul său fiind să batjocorească pe Dumnezeu și să aducă ocară pe numele său. O astfel de faptă a fost o urâciune în ochii lui Dumnezeu, deoarece a fost un sacrilegiu. Iehova zice prin profetul său: „Iarba se usucă, floarea veștejește, pentru că vântul Domnului a suflat peste ea; cu adevărat iarba este poporul; iarba se usucă, floarea veștejește, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veci”. — Isaia 40:7,8.

Pentru ce să discute Iehova Dumnezeu, Spiritul, încontinuu cu omul și să-i permită să insulte numele său? Dumnezeu zice aci pe scurt: 'Eu sunt Spiritul și omul este carne; eu pot să-l șterg de pe fața pământului într'o clipă, totuși zilele lui (din milă; după traducerea engleză Leeser) vor mai fi încă o sută douăzeci de ani'. Aceasta pare a zice clar, în substanță, că omul 1500 de ani n'a fost în armonie cu Creatorul său, și că acum Dumnezeu numai încă 120 de ani va suferi sau va permite ca să mai trăiască omul înainte de a aduce nimicirea peste neamul omenesc. Această declarație cu privire la cei 120 de ani se referă la oamenii nelegiuiți, și nu la Noe, deoarece Noe care atunci era în viață și a umblat cu

Dumnezeu, a continuat să trăiască pe pământ încă 350 de ani după potop. Pentru ce a permis Dumnezeu omului păcătos care nu era neprihănit înaintea lui Iehova să mai trăiască 120 de ani? Evident, din acelaș motiv și în acelaș scop, pentru ce a permis lui Faraon, care era un reprezentant special al Diavolului, să rămână un timp oarecare în viață. Și din acelaș motiv a permis Dumnezeu și Diavolului să rămână până acum în viață, și anume: pentru a-și arăta puterea sa supremă și pentru a face să se deie o mărturie pe pământ pentru numele său. (Exodul 9:16). În cursul celor 120 de ani Iehova a făcut să se deie o mare mărturie despre numele său și după trecerea celor 120 de ani a adus nimicirea completă a lumii, care nimicire a prefigurat distrugerea lumii în Armaghedon. În felul acesta arată Iehova că el a hotărât dinainte timpul nimicirii lumii prin potop și că el a voit să deie timp destul înainte de acea nimicire să se facă cunoscut catastrofa atât oamenilor cât și ginerilor lor supraomenești, întrupaților „fii ai lui Dumnezeu”. În acele zile înainte de potop oamenii au trăit mulți ani, de aceea Domnul a putut hotărî ușor 120 de ani până la executarea sentinței sale, deoarece generațiunea care a fost în viață când s'a vestit hotărîrea sa de a nimici lumea a trăit până când a venit potopul. Cei 120 de ani menționați aci n'au fixat în niciun chip limita de vârstă a omului, de asemenea acest număr n'are nimic de a face cu timpul pe care l-a trăit Moise; ci cei 120 de ani amintiți aci fixează definitiv timpul când a voit Dumnezeu să aducă potopul peste pământ. Din darea de seamă reiese de altfel, că declarația lui Iehova cu privire la cei 120 de ani de răgaz din milă, s'a dat înainte

ca Noe să fi fost de 500 de ani și înainte de a fi născut pe cei trei fii ai săi. — Geneza 6:9,10.

S'a spus că „nephilim” care au fost pe pământ ar fi fost aceleaș persoane ca și „puternicii” sau „vitejii”, și că aceștia ar fi fost nimiciți prin potop. Această concluziune nu este sprijinită de Sfânta Scriptură. Scriptura declară în mod formal că „fiii lui Dumnezeu” au fost aceia care au luat de neveste pe fetele oamenilor, și această declarație este o dovadă definitivă pe lângă aceea că nu „nephilim”-ii au fost aceia care au luat în căsătorie pe fetele oamenilor. Afară de aceasta „nephilim”-ii fiind uriași, mărimea uriașă a corpului lor nu s'a potrivit de loc cu talia creaturilor omenești, așa că nu le-ar fi fost posibil să se căsătorească cu fetele oamenilor. Că nephilim-ii s'au întrupat sau materializat ca creaturi omenești despre aceasta nu există nici o îndoială, deoarece Scriptura zice că ei au fost pe pământ. Fără îndoială chiar acești nephilim-i au fost aceia care împreună cu Satan au indus pe „fiii lui Dumnezeu” să părăsească locul lor potrivit în serviciul lui Iehova și să caute plăceri la fetele oamenilor, și ei au făcut aceasta pentru a întoarce pe „fiii lui Dumnezeu” de la Iehova, pentruca aceștia să-și atragă asupra lor din cauza aceasta dezaprobarea lui Iehova și să aducă mai multă ocară pe numele său. Acești uriași sau nephilim-i s'au materializat și erau pe pământ, totuși „fiii lui Dumnezeu” au fost aceia care au luat de neveste pe fetele oamenilor, și aceasta este arătat clar în darea de seamă, după cum urmează: „Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și dupăce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume”. (Geneza 6:4).

Numai după ce acei uriași au apărut mai întâiu pe pământ, au avut „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor copii, după cum arată acest text. Acei „uriași” sau nephilim-i erau probabil numiți „căzuți” sau „ingeri căzuți” din cauză că ei căzuseră cu totul dela Dumnezeu, și din cauză că ei erau „căzători” adică de accia care tăbărau pe alții și-i tratau în mod tiranic. După o autoritate recunoscută, „nephilim” înseamnă „căzător” (care năvălește sau tăbărește pe alții). (Strong). Fără îndoială se afla și Gog printre acea societate de spirite rele sau nephilim-i, și aceasta sprijinește concluzia că poate că Gog se va mai materializa încă odată în formă de om și astfel va conduce forțele militare vizibile ale Diavolului în asaltul asupra organizațiunii lui Dumnezeu. („Justificare”, vol. doi, pag. 311, în englezește). Este sigur că nephilim-i nu sunt acciași ca și „fiii lui Dumnezeu” amintiți în Geneză, și anume din cel puțin două motive: (1) ei au fost pe pământ înainte de materializarea „fiilor lui Dumnezeu”; și (2) acești nephilim-i sau uriași n’au fost fiii lui Dumnezeu ci sămânța sau fiii Diavolului. Alte pasaje din Scriptură pe care le vom cerceta mai jos sprijinesc pe deplin această concluziune. Din căsătoria dintre „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor s’au născut copii, și „aceștia erau vitejii cari au fost în vechime oameni cu nume”. Acei „oameni cu renume” care au fost urmașii „fiilor lui Dumnezeu” n’au fost numiți „nephilim”, ci se numeau, după textul evreesc, „gibborim”. În marele potop care a venit peste pământ „gibborim”-ii, „vitejii” sau „puternicii” au fost nimicți, însă nu există nici o dovadă în Scriptură pe lângă faptul că și „fiii lui Dumnezeu”, descriși în Geneză, sau nephilim-ii de asemenea ar

fi fost nimiciți. Ba dimpotrivă, Biblia arată că ei sunt încă în viață.

Cineva ar putea zice că și după potop au fost nephilim-i pe pământ deoarece iscoadele care s'au întors din Canaan au raportat că acolo au văzut uriași: „Și noi acolo am mai văzut și uriași (în evreește: nephilim); pe fiii lui Anak, cari se trag din uriași, și noi ne vedeam în ochii noștri ca lăcustele, și așa eram noi în ochii lor”. (Numeri 13:33). Răspunsul la aceasta este următorul: cuvântul „nephilim” înseamnă „uriași” sau „tirani”; și în acest pasaj al Sfintei Scripturi este spus clar că uriașii cari au fost văzuți în Canaan au fost fiii lui Anak. „Anak” înseamnă „gât lung”; el a fost deci un uriaș. Anak a fost o creatură omenească, de aceea aci nu poate fi vorba de acelaș fel de uriași sau nephilim-i ca aceia care sunt amintiți în Geneză. Despre nephilim-ii (uriașii) care s'au materializat pe pământ înainte de potop nu este spus că ei ar fi fost fiii vreunui om; și ei nici n'ar fi putut să fie fiii vreunui om, deoarece ei au fost spirite materializate. Uriașii văzuți în Canaan au fost creaturi omenești, și Caleb i-a izgonit din Hebron. — Iosua 15:13,14.

Nephilim-ii menționați în Geneză au fost o parte a organizațiunii Diavolului care a lucrat împreună cu el dela rebeliune. Prin materializarea lor ca creaturi omenești ei au voit să inducă pe „fiii lui Dumnezeu”, menționați în Geneză 6:2, care până atunci erau credincioși lui Iehova, să se materializeze și să se căsătorească cu fetele oamenilor. Aceste creaturi spirituale, „fiii lui Dumnezeu”, care mai înainte erau în serviciul lui Iehova, și acum și-au luat soții omenești și au avut prin ele copii, au părăsit așa dar serviciul lor pentru Iehova în cer, probabil fără să fi voit în

acel timp să fie necredincioși lui Dumnezeu, ei ei nu fost induși să creadă că prin aceasta vor putea face un serviciu omului și-l vor putea ajuta să se ridice și în acelaș timp vor face aceasta spre mărirea lui Dumnezeu. Cu toate că darea de seamă din Geneză nu zice nimic despre aceea că Dumnezeu ar fi interzis îngerilor să-și ieie soții omenești, totuși legea lui Dumnezeu dată mai târziu Izraeliților arată că o astfel de purtare a fost contrară voinței sale. — Leveticul 19:19; 20:15,16.

În scrisoarea lui Iuda este scris: „Pe îngerii, cari nu și-au păzit vrednicia, ei și-au părăsit locașul lor (cuvénit; după o traducere engleză) îi ține în legături veșnice, sub întunec, ca să fie judecați în ziua cea mare”. (Iuda 6). Mai înainte s'a spus că acest pasaj din Scriptură se refereste la „fiii lui Dumnezeu” menționați în Geneză 6:2; dar alte pasaje din Scriptură care stau în legătură cu acesta arată că o astfel de concluzie este neîntemeiată. Cuvintele din scrisoarea lui Iuda se referese la nephilim-i, și nu la „fiii lui Dumnezeu”, adică la accia care s'au întrupat pe pământ ca uriași și care sunt o parte a organizațiunii lui Satan din timpul rebeliunii. Acești nephilim-i sunt cuprinși împreună cu Satan în judecata de nimicire a lui Iehova pentrucă sunt îngerii lui Satan și sunt o parte a organizațiunii sale.

Numai faptul în sine că „fiii lui Dumnezeu”, după ce s'au întrupat, și-au luat de soții pe fetele oamenilor nu înseamnă numaidecât că ei au devenit direct o parte a organizațiunii lui Satan sau că ei ar fi fost în simpatie cu ea. Satan și aliații săi, nephilim-ii, trebuie c'au amăgit pe „fiii lui Dumnezeu” să tragă concluzii false; aceasta i-a condus la aceea să apuce o cale neînțeleaptă, aducându-i în greutăți ase-

mănătoare celor amintite de apostolul Pavel privitor la bărbații care părăsesc serviciul lui Dumnezeu pentru a-și lua o femeie: „Cel ce este însurat îngrijește de cele ale lumii, cum să placă nevestei sale... Și aceasta o zic spre folosul vostru chiar, nu că să arunc asupra voastră un laț, ci pentru ceeace este cuvîncios și ca să slujiți Domnului fără împărțire... Astfel, cine își mărită fata, bine face, și cine n'o mărită, mai bine face”. (1 Cor. 7:33,35,38). „Fiii lui Dumnezeu” n'au avut voie să-și iele soții omenești pentrucă prin aceasta ar fi părăsit serviciul lui Dumnezeu, însă dupăce au cedat influenței subtile și raționamentelor false a lui Satan, ei au adoptat un fel de a cugeta ca „turma mare” (Apocalips 7:9—17) sau clasa „prizonierilor” (Isaia 42:6,7; 49:9; 61:1). care crede (greșit) că se poate amesteca cu lumea și în acelaș timp poate servi pe Dumnezeu. Mulți bărbați și femei care și-au consacrat viața lor lui Dumnezeu, contrar voinței sale, s'au amestecat cu lumea, gândind că ei pot face aceasta și în acelaș timp pot servi pe Dumnezeu și ajuta lumii; însă aceasta cale n'a condus la îmbunătățirea lumii și n'a onorat pe Iehova; și pe această clasă a numit-o „prizonieri” pentrucă ei sunt legați din cauza amestecării lor cu lumea. (Psalm 79:11; 142:7). Fără îndoială „fiii lui Dumnezeu” au fost induși de Satan să cugete cam tot așa, și astfel au fost prinși în cursa sa. În zilele lui Noe răutatea a fost foarte mare printre oameni, și tot așa este și astăzi pe pământ. Clasa „prizonierilor” sau „turma mare” cugetă acum că ei pot disprețui Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului și să rămână în sistemele religioase, care sunt o parte a organizațiunii Diavolului, și astfel să servească pe Dumnezeu și pe oameni. Aceștia sunt descriși de

Domnul în Psalmul 107:10 –20. Satan, servindu-se de instrumentele sale pământești, a fost acela care a ademenit pe „turma mare” în această cursă; și aceasta sprijinește concluzia că Satan și aliații sau ajutătorii lui materializați, nephilim-ii, au fost aceia care au îndemnat pe „fiii lui Dumnezeu” să apuce această cale și să meargă în cursa lui Satan.

Copiii care li s’au născut femeilor umane și „fiiilor lui Dumnezeu” în lumea veche înainte de potop sunt numiți în Scriptură „viteji” sau „puternici”. Acelaș cuvânt este întrebuințat pentru a descrie pe Nimrod, despre care s’a spus că ar fi un „puternic” (evreește: gibbor) înaintea Domnului. (Geneza 10:8,9). Urmașii care s’au născut din împreunarea fetelor oamenilor cu „fiii lui Dumnezeu” au fost „oameni cu renume” printre oameni, însă desigur nu în ochii Domnului, deoarece Biblia n’a păstrat numele niciunuia dintre acei oameni cu renume, și aceasta arată că ei n’au avut renume în ochii lui Iehova. Ei n’au fost devotați lui Dumnezeu, și au fost o uriciune în ochii săi pentru că ei au fost atât bastarzi cât și monștri care și-au făcut un nume prin faptele lor brutale. Așa a devenit și Nimrod o celebritate printre oameni. Neamul de bastarzi, numiți „oameni cu renume”, n’au fost nephilim-i, cum arată clar darea de seamă, și fiind ei corcitură și monstruoși, n’au putut naște copii.

Darea de seamă din Geneză nu menționează în mod formal răutatea nephilim-ilor deoarece aceștia din timpul rebeliunii din Eden au fost niște răi incorigibili și erau condamnați încă din acel timp. Observați și aceea că darea de seamă divină nu vorbește de răutatea „fiilor lui Dumnezeu” ci accentuează răutatea omului. „Domnul a văzut că răutatea omu-

lui era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău". (Geneza 6:5). Satan, urmând metoda sa fixă, a întors pe om dela Dumnezeu și a întrebuintat pe oameni și pe fetele lor să corupă pe „fiii lui Dumnezeu” care au fost credincioși lui Iehova de mult timp; 'răutatea de pe pământ' amintită se referențe cu deosebire la om, și cu privire la om a zis Domnul că nu va discuta mai departe cu el. Iehova citează această răutate ca un motiv pentru schimbarea modului său de a se purta cu omul. Diavolul a întors pe neamul omenesc dela Iehova, și acum Satan și-a executat mai departe planul său blestemat prin faptul că s'a servit de creaturi omenesti pentru a atrage creaturi spirituale în cursă și pentru a le întoarce dela Iehova și a le scoate din organizația sa.

Din cauza acestei răutăți mari printre creaturile de carne este scris: „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și s'a mâhnit în inima lui". (Geneza 6:6). Cuvântul ebreesc care este tradus aci prin „părere de rău”, în alte locuri este tradus în felul următor: „A fi mângâiat, a primi mângâiere, a mângâia, a răcori, a potoli, a căpăta satisfacțiune, a se desfăta”. De pildă, observați pasajele următoare: „De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: Ah! Voiu cerc socoteală (satisfacțiune; alte trad.) potrivnicilor mei, și mă voiu răzbuna pe vrăjmașii mei". (Isaia 1:24). Imi voiu potoli astfel mânia, îmi voiu domoli astfel urgia cu ei, și mă voiu răzbuna, ca să știe că Eu, Domnul, am vorbit în mânia mea, vărsându-mi urgia peste ei". — Ezechiel 5:13.

Aceasta nu înseamnă că lui Dumnezeu i-a părut

rău că a făcut pământul și omul de pe el. N'a fost de lipsă să-i pară rău de aceasta, pentru că el ar fi putut nimici pe Satan și pe Adam în prima clipă a rebeliunii. Fiind Iehova devotat cu totul dreptății, s'a mâhnit în inima lui că omul a apucat o cale rea; de aceea a fost de lipsă ca inima lui Dumnezeu să fie răcorită sau mângâiată, nu prin ceeace ar fi putut face vreo creatură oarecare, ci prin însăși purtarea sa cu accia care au adus ocară pe numele său. Hotărîrea sa a fost să justifice numele său, și aceasta o va face prin nimicirea acelor care s'au unit cu organizațiunea lui Satan și au ocărit cu voia numele său.

Satan și aliații săi blestemați au stricat și au pervertit animalele pământului și le-au sugerat un spirit drăcesc, și de aceea și-a vestit Dumnezeu hotărîrea de a nimici atât pe oameni cât și pe animale. „Și Domnul a zis: Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, dela om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut”. — Geneza 6:7.

Cuvintele întrebuintate aci „a șterge de pe fața pământului”, adică „a nimici”, și „făcut” sau „creat” sunt în complet contrast și descopere însemnarea părerii de rău a lui Dumnezeu, și anume, că Dumnezeu, Creatorul, care a făcut atâta bine creaturilor sale, a devenit acum nimicitorul atât al oamenilor cât și al animalelor pe care Diavolul i-a umplut cu răutate. Așa și-a schimbat Dumnezeu modul de purtare sau i-a părut rău, deoarece cuvântul „a-i părea rău” înseamnă „a-și schimba modul de purtare”. Este de observat că aci nu sunt amintiți nici nephilim-ii și nici „fiii lui Dumnezeu”, ceeace arată că chestiunea sau cazul lor va fi tratat de Iehova

intr'alt loc. Ceeace s'a spus in textele de mai sus cu privire la ceea ce a fost sortit nimicirii se refereste la lucrurile pămăntești, însă Noe a format o excepțiune. „Noe află har în ochii lui Iehova”. (Geneza 6:8). Dacă cuvântul întrebuintat aici „i-a părut rău” ar însemna că Dumnezeu a făcut o greșală prin aceea c'a creat omul, atunci pentruee să mai țină pe Noe în viață? Iehova arată aici că el a hotărît să nimicescă la urmă pe toți aceia care sunt dinadins nelegiuți, și că el acordă favoarea sa numai acelor care-l ascultă. „Când are a face cu cei batjocoritori, își bate joc de ei, dar celor smeriți le dă har”. (Proverbe 3:4). „Dumnezeu se împotrivese celor mândri, dar dă har celor smeriți”. — 1 Petru 5:5.

Dupăce Dumnezeu, cum spune Geneza, a hotărît ca să treacă 120 de ani până când va nimic creațiunea pământului, Dumnezeu a dat lui Noe, care a aflat har în ochii săi, o fată bună de soție, și în cursul celor 100 de ani din urmă dinainte de potop ea a născut lui Noe trei fii. „Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie. Dumnezeu s'a uitat spre pământ, și iată că pământul era stricat; căci orice făptură își stricase calea pe pământ”. — Geneza 6:8—12.

Oamenii de pe pământ, afară de Noe și de familia sa, erau extrem de răi și de corupți, și au umplut pământul cu silnicie, și Dumnezeu a urit aceasta stare de lucruri. „Pe cel ce iubește silnicia, urăște sufletul său”. (Psalm 11:5; Ezechiel 7:10,11; 8:17). Observați că textul zice: „Orice făptură își stricase calea pe pământ”. Aceasta nu zice nici nu înseamnă că omul și-a stricat natura sa, ci calea sa.

Deoarece sosise timpul lui Dumnezeu pentru a executa mânia sa asupra celor răi, a făcut pe Noe martor

rul său și i-a poruncit să deie mărturie altora, aceasta a preumbrat sau prefigurat cum trinite Dumnezeu în timpul prezent pe unșii săi să deie mărturie despre numele său și despre hotărîrea sa înainte de aducerea nimicirii peste organizațiunea lui Satan. Faptul că Dumnezeu n'a amintit de loc în sentința sa de nimicire pe nephilim-i și pe „fiii lui Dumnezeu”, ci a mărginit-o la „tot corpul” (cum este tradus în unele Biblii românești), arată că omul este răspunzător el însuși pentru calea sa rea apucată în adins.

„Și Dumnezeu zise către Noe: Slârșitul a orice corp a ajuns înaintea mea, că s'a umplut pământul de violența lor; și iată eu îi voi pierde pe ei cu pământul împreună”. (Geneza 6:13). Aceasta trebuia să fie slârșitul periodului lung de discuție a lui Iehova cu neamul omenesc. Iehova a instruit apoi pe Noe să construiască arca, cum este scris: „Prin credință Noe, după ce a fost înștiințat de Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau încă (ca ploaie, volburi de apă, sau furtuni), fiind cuprins de o teamă sfântă, a pregătit o corabie pentru mântuirea casei sale, prin care a osândit lumea și s'a făcut moștenitor al dreptății, care este potrivită credinței (ce se dobândește prin credință; alte traduceri românești)”. (Evrei 11:7).

Zidirea corăbiei a vestit credința lui Noe și a condamnat prin aceasta lumea. Zidirea corăbiei a fost o predică puternică și o mărturie mare; afară de aceasta, Noe a trebuit să explice oamenilor din jurul său pentru ce zidește corabia, și în felul acesta a dat o mărturie verbală. Așa au auzit mărturia lui Noe atât familia omenească și „fiii lui Dumnezeu” cât și urmașii lor, și prin aceasta Noe a devenit o 'privești pentru oameni și ingeri'; întocmai cum martorii lui Iehova, care sunt acuma pe pământ, mărturisesc atât

înaintea celor invizibili cât și celor vizibili hotărîrea lui Dumnezeu de a nimici lumea în Armaghedon. (1 Cor. 4:9) Trecerea lui Noe peste potop și liberarea lui de după aceea a fost asemănătoare învierii din moarte, și aceasta a fost o predică puternică îngerilor cu privire la puterea lui Iehova. În felul acesta prin arcă și prin Noe și prin potop Iehova și-a arătat puterea sa înaintea creațiunii și a făcut ca numele său să se facă cunoscut în întreagă lumea. Tot așa și acum Dumnezeu a poruncit martorilor săi credincioși să deie mărturie pentru numele său și să vestească că Iehovă voește să-și justifice complect numele său prin împărăția sa, nimicind tot lucrul și pe fiecare creatură care se împotrivesc scopului său și ocărește numele său sfânt.

Dovada Scripturii arată deci, că există o deosebire clară între nephilim-i și „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat mai târziu fete de ale oamenilor de soții. Mai departe, că „oamenii cu renume”, urmașii, care s’au născut din împreunarea spiritelor materializate cu fetele oamenilor, sunt clar deosebiți de nephilim-i și „fiii lui Dumnezeu”. N’a fost niciun motiv pentru să fie ținuți în viață acci monștri și ei au fost nimiciți prin potop.

Aci se naște întrebarea: Ce s’a întâmplat cu „fiii lui Dumnezeu” în timpul potopului, și în ce stare se află ei acuma? Și ce legătură au ei, dacă cumva au vreuna, cu silnicia de acuma de pe pământ? Declarația clară a apostolului din Efeseni 6:12 arată că puterile care luptă împotriva sfinților se compun dintr’o oaste de spirite rele. Sunt aceștia nephilim-ii sau „fiii lui Dumnezeu” ce sunt amintiți în Geneză,

sau amândouă clasele împreună, care sunt asociați cu Satan în dușmănirea unșilor lui Iehova?

Numele mare al lui Iehova a fost ocărit atât de îngeri cât și de oameni, de aceea el a trimis pe Isus pe pământ ca să justifice numele său și să deie mărturie despre hotărîrea sa. În acest scop Isus a trebuit să predice, și el a și predicat prin cuvintele gurii sale și prin purtarea sa consistentă sau statornică. Toată predicarea sa s'a făcut exclusiv în împlinirea comisiunii sale. Apostolul Petru a scris prin inspirațiune divină: „Pentru că și Hristos a suferit pentru păcate o singură dată, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu; fiind omorît în carne dar făcut viu în duh; în care s'a și dus și a propovăduit duhurilor în închisoare, neascultătoare altădată, când aștepta îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu, în zilele lui Noe, pe când se pregătea corabia, în care puțini, adică opt suflete, au fost scăpați prin apă”. — 1 Petru 3:18—20.

După ce am învățat acum că scopul principal al lui Iehova la trimiterea lui Isus pe pământ, și scopul principal al lucrării lui Isus, a fost justificarea numelui lui Iehova, rămășița poate aștepta acum să primească prin Christos Isus în templu o înțelegere mai clară a cuvintelor apostolului cu privire la „duhurile în închisoare”. Cine sunt aceste spirite din închisoare? Cine le-a întemnițat? și în ce chip le-a predicat Isus? După cum arată Scriptura aceste „duhuri în închisoare” sunt aceleași persoane ce sunt amintite în Geneză, capitolul șase, ca „fiii lui Dumnezeu”, care au venit înainte de potop pe pământ, și nelegiuirea lor a consistat în părăsirea datoriilor ce le-au fost împărțite lor în organizațiunea lui Dumnezeu și în însuratul lor cu fetele oamenilor și în devotarea lor

la ceea ce a fost nesupunere legii lui Dumnezeu cu privire la ei. Scriptura nu zice că neascultarea lor ar fi durat toate cele 600 de ani pe care le-a trăit Noe înainte de potop. Totuși probabil că ei au fost neascultători în tot timpul acela și predica dreptului Noe i-a făcut să priceapă clar c'au lucrat greșit. Însă răutatea omului este aceea pe care o accentuează darea de seamă biblică. (Geneza 6:5). Atunci a declarat Dumnezeu „zilele lui (ale omului) vor fi de o sută douăzeci de ani”. Numai în cursul părții din urmă a celor 120 de ani s'a întâmplat că Iehova a dat lui Noe instrucțiuni cu privire la arcă, deoarece în timpul când a primit aceste instrucțiuni Noe avea fii și aceștia erau însurați. Neascultarea fiilor lui Dumnezeu a continuat în decursul aceluși timp. Aceasta reiese definitiv din 1 Petru 3:20 ce s'a citat mai sus: „Neascultătoare altădată, pe când se pregătea corabia”. Când arca a fost gata și a năvălit potopul, atunci „lumea veche” s'a sfârșit. Aceasta înseamnă o schimbare atât în stările spirituale cât și în cele pământești; de aceea se referesc la acel timp cuvintele apostolului: „Lumea care era atunci a pierit potopită cu apă”. (2 Petru 3:6). În acel timp au fost închise spiritele, și aceasta arată că ele n'au fost nimicite. Acestor spirite închise le-a predicat Isus. Noe care a fost „un propovăduitor al dreptății”, le-a predicat înainte de potop, însă ele n'au dat atențiune predicii sale și de aceea n'au scăpat de închisoare. Acele spirite n'au fost omorâte în acel timp, fiindcă ele erau în viață în zilele lui Isus; altfel nu le-ar fi putut predica Isus. Este sigur că acele spirite neascultătoare sunt încă în viață, însă sunt în legături sau în închisoare.

Cine le-a închis? Nu este niciun motiv pentru a

conchide că Dumnezeu le-a întemnițat. Dar fiindcă ele au fost neascultătoare față de Dumnezeu, nu cumva le-a aruncat el în închisoare? Nu neapărat. Nu este nici o dovadă în Scriptură că Dumnezeu le-ar fi închis. Acei îngeri care erau odată în organizațiunea lui Dumnezeu și în serviciul său au cedat vicleniilor lui Satan, și de aceea Dumnezeu i-a predat dușmanului său Satan și a permis acestui dușman să-i întemnițeze. Aceasta este ceea ce a făcut Iehova în astfel de împrejurări. Această concluziune este sprijinită de faptul că și Izraeliți au fost odată în organizațiunea lui Iehova și în serviciul său, însă au cedat influenței viclene a Diavolului, și Dumnezeu i-a predat dușmanului său și dușmanului lor, Satan, și a permis ca mulți dintre ei să fie ținuți în robie și în temniță. (Osea 11:8; Ieremia 12:7; Isaia 47:6). Și aceia care vor forma clasa „turmei mari” au fost concepuți de spirit și născuți ca fii ai lui Dumnezeu, și ei au avut ocaziune să se devoteze cu totul serviciului lui Dumnezeu și au fost invitați să alerge pentru premiul împărăției; însă și ei au fost victimele influenței viclene a lui Satan și a aliaților săi și au încercat să servească în acelaș timp pe Dumnezeu și pe organizațiunea Diavolului, și așa au căzut ei în cursa lui Satan și sunt deținuți în organizațiunea lui Satan sau în închisoare și de aceea sunt numiți „prizonieri”. (Vezi W. T., 1926, pagina 339, în englezește). Neascultătorii „fii ai lui Dumnezeu” în zilele lui Noe nu s’au întors la predica lui Noe, și când a venit potopul n’au găsit ocrotire pentru ei, indiferent dac’au voit atunci să se întoarcă la organizațiunea lui Dumnezeu sau nu. Ei au fost neascultători și au mers în cursa lui Satan. Dacă Dumnezeu ar fi întemnițat pe acele spirite neascultătoare scopul în-

vederat ar fi fost să le împiedece de a mai fi neascultătoare, și aceasta sprijinește concluzia că nu Dumnezeu a fost acela care le-a închis. Dacă însă Satan a fost acela care le-a băgat în închisoare, atunci scopul său trebuie c'au fost să le țină sub dominația și stăpânirea sa și astfel să le împiedece de a se întoarce la Dumnezeu, tocmai așa cum ține acum pe „turma mare” în închisoare. După ce a venit potopul și Iehova a arătat acestor spirite neascultătoare puterea sa supremă și și-a justificat cuvântul și numele său, aceste creaturi spirituale trebuie c'au fost deținute de Satan și aliații săi nelegiuiți pentru a le împiedeca de a se despărți de ei. Numele organizației lui Satan este Babilon; și întocmai cum poporul ales al lui Dumnezeu de altă dată, Izraeliții, au fost ținuți captivi în Babilon, tot așa și spiritele neascultătoare de asemenea sunt ținute în închisoare în Babilon, adică în organizațiunea invizibilă a Diavolului, și aceasta este numită în Scriptură „țara Magog”. — Ezechiel 38:2; 39:6.

Deoarece acei „fii ai lui Dumnezeu” care au fost neascultători în zilele lui Noe n'au tras folos din îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu în cursul celor 120 de ani și n'au dat atențiune nici predicii dreptului Noe, a reprezentantului și martorului lui Dumnezeu, Iehova i-a lăsat să meargă și nu i-a ocrotit și nu le-a dat protecțiune nici în potop. Aceasta găsește un paralel surprinzător în timpul prezent, cum vom vedea mai jos. Neascultarea lor în desprețuirea organizației lui Dumnezeu și a serviciului său a trebuit să-i despartă de Iehova, și frica lor i-a adus în cursa lui Satan, întocmai cum frica a adus pe clasa „strămtorării” în cursa lui Satan. (Proverbe 29:25). Satan și nephilim-ii săi puternici trebuie c'au ținut pe acești

„fii ai lui Dumnezeu” cu forța sau în închisoare și nu i-au lăsat să se întoarcă la Domnul Iehova și la serviciul său. Când „fiii lui Dumnezeu”, în armonie cu voința lui Iehova, au venit să se prezinte înaintea lui și și Satan a venit fălos în mijlocul lor, cei pe care i-a deținut Satan nu erau acolo. (Iov 2:1). Neascultătorii „fii ai lui Dumnezeu” din zilele lui Noe nu s’au prezentat acolo ei erau în constrângere sau opriți, întorcându-se cum Satan și servii săi cu ajutorul preoșimii au legat acum pe turma mare și o țin departe de adunarea martorilor lui Dumnezeu. Inșă așa cum mesajul adevărului, ce se propovăduiește acum atât prin purtarea sau acțiunea consistentă a martorilor credincioși cât și prin radio și în formă tipărită, ajunge până la „prizonieri”, la „turma mare”, tot așa s’a îngrijit Dumnezeu și de aceea ca mesajul adevărului să ajungă la prizonierii spirituali deținuți de Satan pentruca la timpul rânduit să caute pe Dumnezeu.

Acestor spirite neascultătoare le-a predicat Isus, după cum declară apostolul Petru. Scopul predicii fiind îndreptarea, dacă este posibil, a auditorului, aceasta trebuie c’a fost și scopul lui Isus când le-a predicat. (Romani 10:14,15). Prin menținerea integrității sau neprihănirii sale față de Dumnezeu în împrejurările cele mai contrare, chiar și până la suferirea unei morți rușinoase, Isus a predicat o predică puternică tuturor acelor care au observat aceasta. Învierea lui din moarte prin puterea lui Iehova și înălțarea sa la cea mai înaltă pozițiune în organizațiunea lui Dumnezeu, și aceasta din cauza credincioșiei sale față de Dumnezeu, trebuie c’a fost o mărturie foarte puternică pentru spiritele ținute în închisoare, care erau acolo pentrucă n’au fost credincioase lui Dumnezeu și n’au

rămăs în organizațiunea sa. Faptul că este declarat că Isus le-a predicat este un puternic sprijin pentru concluziunea că ele la timpul rânduit al lui Dumnezeu vor avea o ocaziune să fie restatornicite. Dacă aceasta este concluziunea adevărată, atunci vor trebui să iei o atitudine împotriva lui Satan și Gog și apoi să-și dovedească credincioșia lor față de Iehova și organizațiunea sa cu prețul multor suferinți. Dacă acești prizonieri sunt deținuți acum de Satan ei nu sunt neapărat 'sămânța lui Satan' tot așa de puțin pe cât „turma mare” constituie o parte a sămânței celui rău. Ei au urmat cugetele lor proprii, au desprețuit cuvântul lui Dumnezeu, și au căzut în cursa lui Satan, întocmai cum a făcut și „turma mare”. — Psalm 107:9—13.

Cum a predicat Isus acestor spirite din închisoare? Nu neapărat prin cuvintele gurii sale ci prin purtarea sa consistentă și prin devotamentul său neschimbat față de Iehova în cele mai grele probe. Cuvintele apostolului, ce preced declarația sa cu privire la predica lui Isus către spirite, aruncă lumină asupra obiectului ce se cercetează aici. Petru a amintit aici creștinilor cum au rățăcit ei altădată și cum au fost aduși la Domnul Isus Christos. Apoi a zis: „Deasemenea, voi nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, ca, chiar dacă unii n'ascultă de cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, văzând de aproape purtarea voastră curată în temere. După cum Sara asculta de Avraam, numindu-l domn, ale cărei fete v'ați făcut, făcând binele și netemându-vă de nici o frică”. — 1 Petru 3:1,2,6.

Argumentul apostolului este că unul care pretinde că el este un urmaș al lui Christos Isus trebuie să lucreze în conformitate cu profesiunea sa de credință,

aşa ca observatorii să poată observa acţiunea consistentă în purtare şi în marturia dată prin cuvântul gurii. Numai purtarea bună, ceeace s'a obişnuit a se numi „desvoltare de caracter”, fără însă a da mărturie prin cuvintele gurii, nu va preamării pe Dumnezeu; ci amândouă trebuie să meargă mână în mână: mărturia dată cu gura şi o purtare potrivită şi statornică a aceluia care pretinde a fi un creştin. Apostolul zice că „Sara asculta de Avraam, numindu-l domn” pentrucă el era servul ales al lui Dumnezeu. Ea n'a cinstit prin aceea omul ci pe servitorul lui Dumnezeu.

• Noe prin zidirea corăbiei a arătat observatorilor credinţa sa în Dumnezeu şi devotamentul său faţă de Iehova. Cuvintele sale şi lucrarea sa sau faptele sale au fost în armonie. Continuând apostolul zice: „Sfinţiţi în inimile voastre pe Hristos ca Domn: fiţi gata totdeauna să daţi răspuns la oricine vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, însă cu blândete şi cu temere”. — 1 Petru 3:15.

Nimeni însă nu pune cuiva întrebări cu privire la speranţa care este în el numai dacă dă o mărturie verbală, şi aceasta face pe oameni să pună întrebări. Aceasta arată că trebuie propovăduit atât prin cuvintele gurii cât şi prin fapte sau purtare aceloră cu care venim în contact. Prin aceasta ne păstrăm o conştiinţă curată, fără a ţine seamă de aceea că prin aceasta am putea fi înţeleşi greşit de alţii. De aceea adaugă apostolul: „Având un cuget curat; pentruca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos, să rămână de ruşine tocmai în lucrurile în cari vă vorbesc de rău”. (1 Petru 3:16). Martorii lui Iehova trebuie să meargă pe o cale care este contrară cursului lumii, prin aceea că vestesc lauda lui Iehova, şi

făcând ei aceasta sunt priviți ca făcători de rele și vorbiți de rău. Ei trebuie să fie propovăduitori atât prin cuvintele gurii lor cât și prin acțiunea lor consistentă sau purtarea lor statornică. Că ei nu sunt făcători de rele va dovedi altora, când Dumnezeu va arăta pe acuzatorii falși, că cei heuzați de acești acuzatori falși au fost martorii săi credincioși.

Argumentul apostolului arată apoi că servitorii credincioși ai lui Dumnezeu vor fi aduși în situațiuni ce le vor cauza suferințe, și că aceasta se face după voia lui Dumnezeu pentru a le da ocazie să-și mențină integritatea lor față de el. Nu Dumnezeu este acela ce le trimite suferințe, totuși credincioșii, suferind pentru dreptate și pentru ce au lucrat drept, dovedesc integritatea sau neprihănirea lor. De aceea zice apostolul: „Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul?” (1 Petru 3:17). Așa a suferit și Christos Isus, dreptul pentru cei nedrepti. „Pentru că și Hristos a suferit pentru păcate o singură dată, cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu; fiind omorît în carne dar făcut viu în duh”. (1 Petru 3:18). Suferințele lui Christos Isus n’au fost de lipsă pentru câștigarea prețului de răscumpărare. Christos Isus menținându-și integritatea sa față de Dumnezeu a suferit multe nedreptăți îngămădite pe el. El a suferit și a rămas credincios lui Dumnezeu și astfel și-a dovedit credințioșia sa nestrămutată; și din cauza credințioșiei sale l-a înviat Iehova din moarte și l-a înălțat la poziția cea mai înaltă din organizația sa.

Isus din timpul consacrării sale dela Iordan a fost socotit ca mort, și atunci a început el să fie făcut viu după spirit. Trei ani și jumătate a propovăduit

el adevărul prin cuvintele gurii sale și prin devotamentul său consistent și statornic lui Iehova Dumnezeu. Tot așa și urmașii lui Isus au fost făcuți vii de spirit pentru a fi propovăduitorii Cuvântului lui Dumnezeu. (Romani 8:11; 1 Cor. 4:9). Isus, care a fost totdeauna în organizațiunea lui Iehova și în favoarea sa, a refuzat toate ispitele prezentate lui de Satan, și în toate prigonirile pe care le-a adus Satan peste el a rămas credincios și fidel lui Iehova. Aceasta, împreună cu modul său consistent de a lucra sau de a se purta până la moarte, și învierca sa din moarte, a fost felul cum a predicat spiritelor din închisoare, după cum declară Petru: „În care s'a și dus și a propovăduit duhurilor în închisoare”. (1 Petru 3:19). Aceste spirite întemnițate se aflau acolo din cauză c'au neglijat să servească neîncetat pe Dumnezeu cu credincioșie când se aflau încă în organizația sa, și acum n'au văzut numai urmările necredincioșiei ci și sfârșitul celor credincioși. Propovăduirea lui Isus a constat deci dintr'o facere de cunoscut a mesajului într'un mod sau pe o cale indirectă. El a fost trimis să predice Iudeilor prin cuvintele gurii, cecace a și făcut. (Matei 15:24). Predica sa către spirite a constat din devotamentul său credincios și ținerea sa consistentă la organizațiunea lui Dumnezeu. Ele au observat aceasta și el trebuie că le-a spus prin aceasta următoarele: 'Dacă ați fi rămas credincioase și devotate organizațiunii lui Dumnezeu acolo unde va pus el, acum nu v'ați afla în închisoare și departe de favoarea lui Dumnezeu'. Acesta a trebuit să fie felul cum a predicat Isus spiritelor din închisoare, întocmai după cum purtarea sau faptele nevestelor, pe care le amintește Petru în această legătură și pe care le întrebuițează ca o pildă în argumentul său,

trebuie să fie o predică. Purtarea lui Isus a fost o predică în favoarea lui Dumnezeu în marea controversă și împotriva lui Satan, a celui rău care a prins în cursa sa pe aceste spirite neascultătoare. Învierea lui Isus și înălțarea sa din cauza credințioșiei sau fidelității sale față de Dumnezeu a dat o mare intensitate predicii sale. Satan, știind aceasta, a făcut încercări disperate de a împiedeca învierea lui Isus.

Mulți au stăruit că Isus s'a dus undeva ca să predice spiritelor din închisoare deoarece cele mai multe traduceri ale Bibliei (1 Petru 3:19) zic că el „s'a dus” și a propovăduit duhurilor. Este cu totul în armonie cu explicarea de mai sus a predicii sale prin purtarea sa credincioasă, și deci în completă armonie cu toate celelalte texte din Scriptură, de a conchide că Isus s'a dus într'adevăr undeva și a predicat spiritelor din închisoare. În decursul celor trei zile când Isus a fost mort, desigur n'a mers nicăiera. După învierea sa la viață ca creatură spirituală divină până la înălțarea sa la cer au trecut patruzeci de zile. În decursul aceluși timp s'a arătat fraților săi de mai multe ori într'un organism omenesc, totuși aceste aparițiuni au durat de fiecare dată numai un foarte scurt timp. Scriptura nu spune nimic despre aceea unde și-a petrecut Isus restul timpului în decursul acelor patruzeci de zile. Din profeția lui Ezechiel reiese însă că „țara Magog” este locul unde sunt ținuți închiși îngerii care au păcătuit în zilele lui Noe. Deoarece reiese că ei au fost întemnițați de Satan, aceasta sprijinește concluzia că ei se află în „țara Magog”. (Ezechiel 38:1,2; „Justificare”, volumul 2, pagina 311, în englezește). Când a fost înviat Isus el a fost un spirit divin, investit cu toată puterea și autoritatea și abilitatea sau îndemânarea de a merge și a veni

cum a vrut. Nu pare să fie niciun motiv pentrucă să nu se fi dus în „țara Magog” și acolo să adreseze un mesaj direct creaturilor spirituale care au păcătuț în zilele lui Noe și care de atunci sunt întemnițate de Satan. Noi știm că Domnul s'a îngrijit de mijloace prin cari „turma mare” de „prizonieri”, care este acuma pe pământ, poate auzi în timpul prezent propovăduirea evangheliei prin radio. Pentrucă să nu fi putut predica Isus la timpul său și spiritelor din închisoare prin ceva similar sau asemănător radio-ului sau în mod direct? El a avut desigur puterea să facă orișice ce a vrut să facă în armonie cu voința lui Dumnezeu. El a fost desigur capabil să meargă la spirite, și în timpul dintre învierea sa și înălțarea sa la cer a avut de bună seamă destul timp pentru aceasta. (Matei 28:18; Faptele Apostolilor 1:3,4). Acestor spirite închise a trebuit de sigur să li se amintească că, ele pentru aceea au căzut în mâinile lui Satan și au fost întemnițate pentrucă, au părăsit organizațiunea lui Dumnezeu în care fuseseră mai înainte; că Isus, pentrucă a rămas credincios și devotat lui Iehova și a rezistat uneltirilor Diavolului chiar și până la o moarte rușinoasă, a fost înviat din moarte și a fost înălțat la cea mai înaltă pozițiune; și că aceste spirite din închisoare s'ar bucura de libertate deplină dacă ar fi rămas credincioase. Ceeace le-azis Isus în cuvinte noi nu știm, noi știm însă că faptele sau lucrarea sa sprijinește concluziunea că el a întrebuintat cuvinte asemănătoare celor de mai sus.

Petru nu zice că Isus a vestit spiritelor întemnițate libertatea; totuși în armonie cu comisiunea Domnului nostru predica sa către ele, chiat și dacă s'a făcut în mod indirect, a trebuit să cuprindă în sine că este

speranță de liberare a astorfel de spirite închise care în ziua judecării se pun cu curaj pe partea lui Iehova; întocmai cum este speranță și pentru „turma mare” că va fi liberată în acest timp. Ce a pregătit Iehova pentru acei „fii ai lui Dumnezeu” care au fost neascultători, Scriptura nu ne descopere, dacă însă câțiva dintre ei se vor pune în mod hotărît și fără echivoc pe partea lui Iehova și îi vor lăsa bucuros lui aceea de a hotărî unde vrea să-i pună, ei vor fi restatorniciți și se vor întoarce în vreun loc oarecare în organizațiunea sa.

Judecată definitivă

Judecata rostită de mult timp împotriva lui Satan este definitivă, și acea judecată este că el va fi distrus complet la timpul rânduit al lui Dumnezeu, „și nu vei mai fi niciodată!” (Ezechiel 28:19). Satan este nelegiuit intenționat și din răutate, și și îngerii sau creaturile spirituale care s’au asociat cu el în rebeliune sunt nelegiuiți în adins și din răutate, și aceeaș nimicire veșnică îi așteaptă și pe ei. (Matei 25:41). „Cei răi pier”. (Psalm 37:20). Cu privire la acești îngeri răi ai lui Satan a scris apostolul că „judecata lor dedemult nu întârziază și pieirea lor nu dormitează”. (2 Petru 2:3). Pentru ce nu întârzie judecata lor acum și pentru ce nu se amână nimicirea lor? Pentru că, după cum arată contextul, apostolul cu cuvintele sale se referențe la timpul sfârșitului lumii lui Satan, și noi am ajuns timpul acesta. (2 Petru 3:7). Executarea acelei judecări definitive trebuie să aibă loc în curând pentru că a’ sosit sfârșitul lumii și poporul lui Dumnezeu este avertizat să se țină strâns de organizațiunea lui Iehova și astfel să se țină sau să rămână în

iubirea sa. Executarea judecării va avea loc în Armaghedon.

Judecați la moarte

Apostolul Petru arată în capitolul al doilea din epistola sa a doua viitorul tuturor răilor voluntari, și această legătură zice: „Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit ci i-a aruncat în Tartar, și i-a încredințat ca să fie păstrați în adâncuri de întuneric pentru judecată”. (2 Petru 2:4). Când au fost condamnați îngerii nelegiuiți menționați aci? Contextul arată că aceasta s'a făcut înainte de timpul potopului, deoarece judecata lor este „dedemult” și acuma nu întârziază. Cuvintele „i-a aruncat în Tartar” formează un singur cuvânt în limba greacă. După închipuirea grecilor acest cuvânt reprezintă o mare adâncime și înseamnă o mare înjosire sau degradare, o înjosire care merge mai jos decât pulberea din care a fost făcut omul și din care trebuie înviat din moarte. Este aceeași înjosire sau degradare de care a avut parte și Lucifer. „Ingerii cari au păcătuit” au făcut marele lor păcat cu mult timp înainte de zilele lui Noe. Aceasta reiese din declarația de mai sus a apostolului Petru și arată și aceea că declarația sa nu se referă la „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat de neveste pe fetele oamenilor în zilele lui Noe. Aceste creaturi spirituale rele au fost o parte a organizației oficiale a lui Lucifer care s'au asociat cu el în rebeliunea sau răsvrătire și au fost condamnate odată cu Satan, și până la timpul execuției lor sunt păstrate în adâncuri de întuneric sau legați în lanțurile întunericului. Aceasta nu înseamnă lanțuri adevărate ca acelea pe care le vedem cu ochii ci aceste sunt

lanțurile întunericului sau o ținare în întunecune asemănătoare stării în care se află „omul păcatului”, „fiul pierzării”, deoarece această clasă a pierdut lumina despre scopul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă o întunecare totală a înțelegerii lor a scopului lui Iehova. Ingerii sfinți au dorit să privească în aceste lucruri, și acum venind cu Christos Isus în templu ca suita sa au fost luminați și le-a fost permis să privească în aceste lucruri. (1 Petru 1:12; Matei 25:31). Nu așa stă însă chestiunea cu îngerii cei răi. Ei sunt în întuneric în ceace privește favoarea lui Dumnezeu și scopurile sale. Ei au fost înjosiți și au căzut pe treapta cea mai de jos. Lor nu le luminează favoarea lui Dumnezeu. Intocmai ca nuntașii necredincioși ei au fost aruncați în „întunericul de afară” (alte traduceri românești: în întunericul cel mai dinafară). (Matei 22:13). În lumina feței lui Dumnezeu este viață; prin urmare cuvintele ‘lanțurile întunericului’ trebuie să mai însemne și nimicire. Acest text, prin urmare, nu se poate referi la închiderea mediilor spiritiste în camere întunecoase unde să practice șarlatania lor. Camerele întunecoase ale mediilor servesc numai la aceea de a înșela. Nu trebuie uitat că acești îngeri răi au aparținut odată organizațiunii lui Dumnezeu și ei au devenit dușmanii lui Dumnezeu și de aceea i-a degradat sau înjosit în întuneric. După această regulă se poartă Domnul cu toți aceia care au fost odată luminați însă devin răi de bună voie.

Isus vorbind de aceia care au fost odată aspiranți de drept la împărăție, a zis că va trimite pe îngerii săi și ‘ei vor aduna pe toți înșelătorii și pe ceice săvârșesc fărădelegea, și-i vor arunca în cuptorul de foc’. (Matei 13:41,42; Matei 7:23). „Și pe robul nefolositor aruncați-l în întunericul de afară; acolo va

fi plângerea și scrâșnirea dinților”. (Matei 25:30). Insuși Diavolul este căpetenia sau prințul conducător al acestei cete degradate. Sub conducerea lui mai lucrează încă și alți prinți. (Daniel 10:13,20). Toți aceștia sunt numiți în Scriptură „căpetenii”, ’domnii sau puteri’, ’stăpânitori ai întunericului’, o ceeată de ’duhuri rele în locurile cerești’. — Efeseni 6:12.

Mai departe Sfânta Scriptură zice despre aceste spirite rele că sunt ’păstrate pentru judecată’. Iehova n’a trebuit s’aștepte până la potop pentru ca să le încredințeze să fie păstrate în lanțurile întunericului, ci el a făcut aceasta îndatăce, au devenit ’sămânța șarpelui’, și aceasta s’a întâmplat în timpul când s’au asociat cu Șarpele vechiu, Satan Diavolul, în rebeliunea sa împotriva lui Dumnezeu. În ziua executării judecății rostite împotriva acestor nelegiuiți vor fi nimiciți și ei întocmai ca și Satan. „Domnul știe să scape din ispită pe cei cucernici și să păstreze pe nedrepti ca să fie pedepsiți (alte trad.: nimiciți) în ziua judecății”. Că acești nelegiuiți au fost încredințați ca să fie păstrați sau dați sub pază, înseamnă că ei sunt sub supravegherea permanentă a îngerilor sfinți care lucrează sub conducerea Domnului, care supraveghere însă nu i-a împiedecat dela aceea de a se asocia și de a lucra cu Satan în cer, unde se aflau și ei când Satan a fost alungat din cer de Domnul. În acelaș timp au fost aruncați și îngerii aceștia împreună cu Satan pe pământ. (Apocalips 12:9). Ei lucrează acum împreună cu Satan în organizațiunea sa pentru a aduce suferințe peste lume, și ei și fac aceasta după cum se poate vedea. — Apoc. 12:12.

Nu e de lipsă să mai spun că acești îngeri răi asociați cu Satan n’au fost uciși îndată ce-au fost condamnați la moarte. Ei sunt încă foarte plini de

viață. Fără îndoială Iehova de aceea i-a lăsat să trăiască și i-a păstrat în adâncuri de întunec și sub supraveghere pentru a-și arăta puterea supremă în Armaghedon și astfel să convingă pe toți că Iehova este Dumnezeuul Cel Atotputernic. (Exodul 9:16). Domnul Isus declară că acești îngeri blestemați ai lui Satan vor fi nimiciți în același timp în care va fi nimicit și Diavolul. -- Matei 25:41,46.

Iuda susține pe deplin concluziunea de mai sus: „Și pe îngerii care nu și-au păzit stăpânirea, ei au părăsit locuința lor, i-a păstrat sub întunec în vecinice lanțuri spre judecata zilei celei mari”. (Iuda 6). Ei au fost la început o parte a organizației lui Lucifer, prin urmare stăpânirea lor a fost locul pe care li l-a dat Iehova în organizația sa sub conducerea lui Lucifer. Declarația că și-au „părăsit locuința lor” nu înseamnă că au părăsit împărăția spiritelor și au devenit creaturi omenești, pentru că ei nu și-au părăsit corpul lor spiritual ei îl au și acum, cu toate că pentru un timp oarecare își pot lua un organism sau corp omenesc. Aceasta trebuie că au și făcut-o când au apărut ca nephilim-i sau uriași pe pământ. Ei au făcut aceasta fără îndoială în scopul de a ademeni în cursă pe „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat de neveste pe fetele oamenilor în zilele lui Noe. „Locuința lor” înseamnă locul pe care li l-a dat Iehova la început în organizația sa, pe care însă l-au părăsit când s’au asociat cu Satan în rebeliune. Pe acești nelegiuiți, zice Iuda, Dumnezeu „i-a păstrat sub întunec în vecinice lanțuri spre judecata zilei celei mari”, ceea ce înseamnă pentru executarea judecării în bătălia Armaghedonului în ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. (Apocalips 16:14). Pentru a putea fi executată judecata definitivă care a fost

rostită împotriva acestor spirite rele „în ziua cea mare” trebuie să rămână până atunci în viață; și de aceea sunt ele încă în viață. Aceasta nu înseamnă c’ar fi vreo speranță pentru ele, tot așa de puțină ca și pentru Satan, ei „ziua cea mare” este ziua executării lor sub dispozițiunile sentinței de moarte rostită de mult timp împotriva lor; și această execuțiune va fi o arătare a puterii lui Iehova și o justificare a numelui său. Cu privire la acea zi mare a execuțiunii este scris: „Și Domnul trimite vocea sa înaintea oastei sale: căci această tabără a sa este mare foarte: puternic este împlinitorul cuvântului său; căci ziua Domnului este mare și înfricoșată foarte; și cine o va putea suferi?” (Ioel 2:11). „Aproape este ziua cea mare a Domnului; aproape este ea, și foarte se grăbește; o strigare va răsuna în ziua Domnului; cu amar va striga atunci viteazul”. (Iefania 1:14). Prin profetul său Iehova zice mai departe cu privire la timpul execuțiunii: „Vai! căci mare este ziua aceea; asemenea ei n’a fost; este timpul strâmtorării lui Iacob (a rămășiței); totuși el (rămășița credincioasă) va scăpa din ea”. — Ieremia 30:7.

Înainte de ziua executării lor Iehova informează pe Satan și pe îngerii săi răi că ei vor fi executați; și se servește de martorii săi care trăiesc acum pe pământ, de rămășița sa credincioasă pe care a ales-o din lume pentru numele său, ca să deie această mărturie. Această mărturie s’a început cu deosebire în 1928, când îngerul Domnului a început să verse „potirul” său în văzduh, și din care timp s’a trimis declarația împotriva lui Satan și a organizațiunii sale și în favoarea lui Iehova și a organizațiunii sale. (Vezi Apocalips 16:17; „Lumină”, volumul doi, pagina 57, în englezește; Ezechiel 38:1—16; „Justificare”, vo-

lumul doi, pagina 311, în englezește). Acesta este timpul potrivit al lui Iehova de a face pe martorii săi credincioși, pe rămășița, „priveliște” sau „teatru” atât pentru oameni cât și pentru îngeri. (1 Cor. 4:9). Mărturia lor prin cuvintele gurii și prin credințioșia lor față de Dumnezeu și organizațiunea sa în cele mai grele probe sau încercări este într'adevăr o demonstrațiune a scopului lui Iehova de a prezerva sau ocroti pe cei credincioși și de a nimici pe cei răi.

Răsboiu

Aceste spirite rele împreună cu Satan au fost acelea care prin omorîrea lui Abel au început atentatele lor criminale la viața servitorilor lui Iehova, și de atunci au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a nimici pe servii Celui Prea Înalt; și ele ar fi avut succes în atacurile lor criminale dacă Iehova n'ar fi ocrotit pe credincioșii săi. Aceeași hordă drăcească de sub conducerea lui Satan atacă încontinuu și pe martorii credincioși ai lui Iehova. Acești blestemați sunt conduși de Gog, cel mai înalt funcționar al organizațiunii lui Satan. Martorii credincioși ai lui Iehova, rămășița, sunt însărcinați cu mărturia lui Isus Christos; aceasta este mărturia spre cinstea, lauda și justificarea numelui lui Iehova; și acum Satan și îngerii săi răi merg să facă răsboiu cu toți ceice păzesc poruncile lui Dumnezeu și să-i nimicească fără cruțare. — Apocalips 12:17.

Lupta sau războiul pe care-l poartă martorii lui Iehova nu se face cu creaturi omenești, adică cu carne și sânge. Noi am crezut odată că aceasta ar fi lupta lor, și că ei trebuie să desvolte un caracter perfect pentru a putea merge în cer. Totuși nu aceasta

este lupta lor. Revista „Vestitorul numelui lui Iehova” a declarat de mai multe ori în anii din urmă că noi nu luptăm împotriva oamenilor. Lupta noastră este cu Satan și cu o ceată de spirite rele care lucrează cu el; și această ceată blestemată invizibilă întrebuintează oameni de pe pământ ca momeala sau instrumentele lor și aceștia împlinesc fie cu știința sau fără știință porunca puterilor rele invizibile. Noi am ajuns acum „zilele din urmă”, acestea sunt zilele imediat înaintea Armaghedonului, când, ca și în zilele lui Noe, pământul este plin de răutate cauzată de activitatea lui Satan și a asociaților săi blestemați. (2 Timotei 3:1—6). Marele Spirit, Iehova Dumnezeu, a dat prin servitorul său credincios Pavel avertismen-tul următor la urmașii lui Christos Isus care în aceste zile sunt martori pentru Iehova și prin urmare sunt pe partea sa și de aceea sunt ei ținta deosebită pentru atacurile dușmanului. „Incolo, frații mei, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii lui, și vă îmbrăcați cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor Diavolului”. (Efeseni 6:10,11). Cu privire la dușmani, Satan și ceata sa de spirite rele care din timpul rebeliunii sau răzvrătirii au lucrat cu el împreună, zice apostolul: „Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești”. (Efeseni 6:12). Pentruce face această hordă blestemată războiu cu martorii lui Iehova? Pentrucă acești martori aparțin organizației lui Dumnezeu, sunt în serviciul lui Iehova și răspândesc mesajul adevărului. Satan și horda sa nu voiesc ca poporul să audă ade-

vărul, mai ales pentru aceea pentrucă el anunță peirea lui Satan și a organizațiunii sale.

Alte traduceri ale textului ajută a înțelege mai bine lucrul: „Incolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei lui. Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva uneltirilor Diavolului”. (Efeseni 6:10,11). „Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui (adică împotriva oamenilor din carne și sânge), ci împotriva căpeteniilor îngerilor, împotriva domniilor îngerilor, împotriva stăpânitorilor invizibili ai timpului prezent întunecos, împotriva forțelor spiritelor răutății din sferele cerești”. — Efeseni 6:12 (după traducerea engleză Moffatt).

Diavolul și ceata sa tiranică și crudă sunt cu mult mai puternici ca martorii lui Iehova. Această ceată blestemată folosește fiecare ocazie ce i se prezintă de a ataca pe martorii lui Iehova. Când această ceată rea vede pe martorii lui Iehova mergând la lucrul răspândirii mărturiei pentru numele Celui Prea Înalt, ea încearcă să-i nimicească. Pentruce să vestească martorii lui Iehova adevărul fără frică și să continue să cânte preamărirea lui Iehova și astfel să osândească lumea? N'ar trebui să lucreze mai cu băgare de seamă și să nu provoace pe dușmanii lui Dumnezeu? Pentruce să continue, cum fac acum, lucrul lor fără frică de diavoli sau de alte instrumente blestemate de pe pământ? Răspunsul este că ei de aceea înaintează fără frică pentrucă Iehova oștirilor este frica lor și ocrotitorul lor sigur. (Isaia 8:12,13). Ingerii sfinți de sub comanda Domnului Isus Christos, a celui mai înalt executor al hotărîrilor lui Iehova, sunt trimiși înaintea martorilor credincioși ai lui Dumnezeu. Acești îngeri supraveghează pe cei răi

și îi opresc, și aceasta garantează ocrotirea acelor care rămân martori credincioși ai lui Dumnezeu. „Ingerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de el, și-i scapă din primejdie”. Dacă Iehova n’ar ocroti pe martorii săi, ar fi nimiciti într’o clipă de Satan și de horda sa crudă. Cei ce iubesc pe Dumnezeu și rămân credincioși vor avea îndrăzneală în această zi a judecății și vor continua să proclame mesajul adevărului, știind că nici o armă făurită împotriva lor nu va izbuti. -- 1 Ioan 4:17,18; Isaia 54:17.

Comunicațiune

„Spiritele din închisoare” căroră le-a predicat Isus, n’au fost spiritele rele sau nephilim-ii care formează o parte a organizațiunii lui Satan. N’ar fi fost în armonie cu scopul lui Dumnezeu ci ar fi fost împotriva voinței lui Dumnezeu dacă Isus ar fi predicat acestei cete nelegiuite, deoarece Dumnezeu o judecase deja la nimicire. După cum declară apostolul Petru, Isus a predicat acelor „fii ai lui Dumnezeu” care au căzut în cursa lui Satan și de atunci se află în închisoare. (1 Petru 3:19,20). Nu există nici o dovadă în Scriptură că aceste „spirite din închisoare” ar fi comunicat sau ar fi încercat să comunice cu oamenii prin mediuri sau în alt chip. Însă sunt dovezi biblice destule că spiritele rele care s’au răsvrătit împreună cu Satan împotriva lui Dumnezeu au comunicat și continuă să comunice încă și acuma cu creaturile umane prin medii voluntare, și ele fac aceasta în scopul de a înșela pe oameni, de a-i întoarce dela Dumnezeu și de a-i ținea în cursa lui Satan. Iehova a ordonat prin legea sa ca toți bărbații și femeile care au practicat șarlatania mediilor, vrăjitorilor, necroman-

șilor (cei ce pretind a evoca morții spre a cunoaște viitorul) sau ghicitorilor, să fie omoriți pentru că sunt instrumentele lui Satan. (Exodul 22:18; Deuteronom 18:10). Aceasta dovedește definitiv că eforturile bărbaților și ale femeilor de a intra în comunicațiune cu spiritele sunt cu totul contrare legii lui Dumnezeu și aduc mari nenorociri peste cei ce practică aceasta.

Necromanția, magia și mediile sunt dela Satan și fructul răsculării sale: „Căci ca și păcatul magiei este răscularea și ca și fărădelegea idolatriei este opunerea. Pentru că tu ai lepădat cuvântul Domnului, și el te-a lepădat de a fi rege”. — 1 Samuel 15:23.

Această declarațiune a profetului lui Ieohva arată legătura directă dintre răsculare și magie sau necromanție, și că opunere și fărădelege împotriva lui Dumnezeu și lepădarea cuvântului său, sunt cauza căderii cuiva în nelegiuire. Saul a fost primul rege al lui Israel, care a fost organizațiunea tipică a lui Dumnezeu. Saul a devenit neascultător față de Dumnezeu și s'a răsculat. Aceasta sprijinește concluziunea că vrăjitoarele, necromanții sau mediile reprezintă pe Satan, răsvrătitul, și pe asociații lui nelegiuși care ca și el sunt răsvrățiți, și aceștia sunt aceia care comunică cu neamul omenesc prin necromanți sau medii. Saul a căutat sfat la femeia necromanță sau care chiamă morții din En-Dor, după ce a poruncit mai întâiu slujitorilor săi să-i caute un mediu sau o femeie care să cheme morții. El a căzut apoi cu totul sub stăpânirea spiritelor rele care au lucrat prin acel mediu. (1 Samuel 28:7—16). Aceste spirite rele au făcut pe Saul să creadă că el comunică cu Samuel; însă contextul Scripturii arată că ele au mințit deoarece Samuel era mort de multă vreme, și morții nu știu nimic. — Eclesiastul 9:5,10.

Spiritele rele asociate cu Satan au continuat să strâmtoreze pe Izraeliți, să-i înșele și să-i ducă pe căi greșite, făcând ca poporul care a constituit organizațiunea tipică a lui Dumnezeu, să se întoarcă dela Iehova și să cadă de tot din favoarea sa. (Amos 3:2). Când a fost Isus pe pământ a propovăduit Iudeilor mesajul împărăției, și în decursul aceluși timp aceste spirite rele au continuat să chinușcă pe Iudei și să împingă pe mulți dintre ei la fapte rele. „Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii”. — Matei 8:16.

Scriptura descrie pe acești răi ca „spirite necurate” și „demoni” sau „draci” a căror căpetenie este Satan. Acești draci au știut că Isus este Fiul lui Dumnezeu și au știut fără îndoială și aceea că judecata de nimicire a fost rostită împotriva lor. „El a vindecat pe mulți cari pătimeau de felurite boale; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentrucă-l cunoșteau”. (Marcu 1:34). Când Isus scotea pe aceste spirite rele și le silea să părăsească pe oamenii care erau stăpâniți de ele, acești demoni strigau. „In sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige: Ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știu cine ești: ești Sfântul lui Dumnezeu! Isus l-a certat, și i-a zis: Taci, și ieși afară din omul acesta!” (Marcu 1:23—25). Aceasta dovedește că Isus n'a predicat acestor nelegiuți, și ei au continuat să practice răutatea lor mai departe și s'au temut că el a venit să execute judecata lui Iehova împotriva lor.

Cu o altă ocaziune Isus a întâlnit doi dintre acești îndrăciți. „Și iată că ei au început să strige: Ce le-

gătură este între noi și tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme? De parte de ei era o turmă mare de porci, cari pășteau. Dracii rugau pe Isus și ziceau: Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci". — Matei 8:29—31.

Timpul prezent, când Domnul Isus în templu face să se proclame adevărul și cu deosebire poruncește să se vestească judecata lui Iehova cu privire la nimicirea acestor nelegiuți, trebuie să fie pentru ei într'adevăr un timp de mare chin. Nu-i de mirare că ei luptă împotriva martorilor lui Iehova; și mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că el ocrotește pe deplin pe cei ce-i tămân credincioși! Textele de mai sus arată că Isus n'a ținut nici o predică acelor spirite rele pentru ca să se îndrepte, ci le-a certat și ele s'au temut c'a sosit timpul execuțiunii lor. Aceasta este o altă dovadă pe lângă aceea că aceste spirite rele nu sunt „fiii lui Dumnezeu” care au păcătuit în zilele lui Noe. Amândouă clasele sunt marcate clar și distinct de Scriptură: una este condamnată la distrugere absolută și complectă, iar cealaltă are posibilitatea de a fi restatornicită.

Inșelători

Satan, Șarpele vechiu și înșelătorul de frunte, împreună cu îngerii săi răi, a înșelat în timpul modern milioane de oameni. Organizațiunea care se numește „Știința creștină” (Christian Scientists) este o pildă izbitoare a unei astfel de înșelăciuni. Este de necrezut că atâția bărbați și femei care după cum se pare doresc în mod sincer să facă ce este drept voesc să servească cu știința și de bună voie pe Diavolul. Ei

Saul și fancia necromantă (care chiamă morții). Pagina 51.

au fost înșelați fără îndocală, și acest dușman șiret, Diavolul, a urzit un plan viclean de a-i întoarce dela Dumnezeu. Așa a îndemnat el pe multe persoane să urmeze învățăturile unei femei, despre care învățături se pretinde în mod fals că ar fi sprijinite de Scriptură. Prin aceasta au fost induși oamenii să creadă că ei pot vindeca bolnavii și fără îndocală Satan le-a ajutat cu toată puterea sa ca să-i vindece pentru un timp oarecare. Ei au căzut victime primei minciuni a lui Satan că nu există moarte (Geneza 3:4), și astfel a indus pe mulți oameni să se lepede de Domnul și să tăgăduiască sângele lui Isus Christos prin care a fost răscumpărat neamul omenească. — Ioan 8:44.

Alte milioane de oameni au fost înșelați să creadă că ei pot vorbi cu prietenii lor morți, pe când în realitate ei comunică cu acele spirite rele care s'au împotrivit lui Dumnezeu și dreptății din zilele Edenului. Aceste spirite rele lucrează prin medii și prin acestea înșeală pe oamenii care nu se țin strâns de Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți funcționari publici în multe țări consultă aceste medii, și prin ele consultă spiritele rele pentruca să afle ce să facă și ce cale s'apuce, și astfel întoarce Diavolul prin aceste practici blestemate pe oameni dela Iehova și-i trage în nedreptate. Fiecare organizațiune religioasă care a existat vreodată, începând cu Nimrod, a fost înșelată de Satan și a fost întrebuințată de el pentru scopurile sale. Exemplul cel mai cunoscut pentru aceasta este ierarhia romano-catolică. Făcându-se sub numele lui Dumnezeu și al lui Christos, această organizațiune este întrebuințată de Satan pentru a înșela milioane de oameni care voesc să facă ce este drept însă sunt ținuți în neștiință despre hotărîrea

lui Iehova. Ierarhia romano-catolică este dușmanul vizibil cel mai tare pe care-l au martorii lui Iehova pe pământ, și această organizațiune se străduiește în mod disperat să țină pe oameni în neștiință despre adevăr. Aceasta este o dovadă conchizătoare că ierarhia romano-catolică este organizațiunea lui Satan în care a ademenit și a prins mulți oameni buni pe care voește să-i țină în robie și departe de Dumnezeu. În acelaș fel a ținut Satan pe mulți oameni în bisericile protestante sub domnia preoților. Tot așa s'a întâmplat și în zilele lui Noe când Satan a prins pe „fiii lui Dumnezeu” în cursa sa. Faptul că preoțimea merge mână în mână cu grupele politice și financiare ale lumii, care se află cu totul sub conducerea lui Satan, este o dovadă conchizătoare că ea a căzut în cursa lui Satan și că el o întrebuințează pentru scopurile sale. Atât catolicii cât și protestanții predică oamenilor că iubiții lor care au murit sunt vii și conștienți sau în purgatoriu sau în iad. Aceasta este în substanță prima minciună a lui Satan pe care a spus-o omului. (Geneza 3:4; Ioan 8:44). Mulți oameni buni au fost induși să creadă că prietenii lor care au murit suferă în purgatoriu și ar putea fi ușurați acum dacă ar pune pe preoți să facă rugăciuni pentru ei. Toate înșelăciunile acestea își trag originea dela Satan și ele sunt practicate de el și de ceata sa de blestemați. Satan știe acum că el numai foarte puțin timp mai are până când va izbucni lupta Armagedonului, și el se grăbește să împingă pe toți oamenii în cursa spiritismului sau demonismului și astfel să-i întoarcă împotriva lui Dumnezeu; și din acest motiv se poate vedea astăzi pretutindeni cum merg oamenii cu grămadă la spiritism și la medii spiritiste. Toți însă

care urmează conducerea lui Satan și a aliaților săi răi vor muri în Armaghedon.

Adevăr important

Care adevăr despre aceste spirite rele este de cea mai mare importanță pentru toți accia care doresc să câștige și să aibă încontinuu favoarea lui Iehova Dumnezeu? Este adevărul acesta: că există numai un singur loc unde este siguranță, și aceasta înseamnă a fi și a rămânea în organizațiunea lui Iehova Dumnezeu. „Fiți liniștiți, și recunoașteți, că eu sunt Dumnezeu, înalt între popoare, înalt pe pământ! Iehova, Dumnezeul oștirilor, este cu noi, scăparea noastră este Dumnezeu lui Iacob”. (Psalm 46:10,11). Tot ce se împotrivesc lui Iehova Dumnezeu va fi la urmă nimic.

Lucifer a știut că Iehova este Dumnezeul Cel Atotputernic și că el, Lucifer, a fost dator să-l asculte. El a fost în organizațiunea lui Dumnezeu însă a părăsit-o de bună voie, s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu și a tras cu sine o ceată de îngeri care-i erau supuși. Această părăsire a organizațiunii lui Dumnezeu înseamnă peirea lor. Iehova s'a arătat față de ei îndelung-răbdător prin aceea c'a permis lui Satan și cetei sale blestimate să trăiască mai departe și să-și arate răutatea lor până când sosește timpul rânduit al lui Dumnezeu ca să-i execute. Ceeace a accentuat Dumnezeu în Cuvântul său cu privire la această ceată nelegiuită servește întregii creațiuni inteligente ca avertisment.

Fiecare creatură care a fost luată odată în organizațiunea lui Dumnezeu și care își neglijează privilegiul și se poartă cu indiferență, se expune pe sine atacurilor subtile ale dușmanului. Dacă această crea-

tură cedează, apoi influenței dușmanului, se întoarce dela organizațiunea lui Dumnezeu și după aceea devine în adins potrivnicul ei; aceasta înseamnă nimicirea ei sigură. Păcatul cu voința este călcarea legii lui Dumnezeu cu știința. Aceasta este răutate, și Dumnezeu va nimici pe toți cei răi. — Psalm 145:20.

Saul este un alt exemplu al acelor care au fost luați odată în organizațiunea lui Dumnezeu și care după aceea cad. Iuda este un alt exemplu al acelor ce-au aparținut odată organizațiunii lui Dumnezeu, care devin însă îndărătnici, cad victime vicleniilor lui Satan; apoi se întorc de bună voie dela Dumnezeu și i se împotrivesc, și a căror nimicire este sigură. Această este soarta „omului păcatului” sau a „fiului pierzării”. Aceștia au fost odată în adevăr, în favoarea lui Dumnezeu și în organizațiunea sa, însă din cauza egoismului lor au căzut dela Dumnezeu și de aceea vor fi nimiciți. Apostolul Petru a zis cu privire la aceștia: „Căci dacă, după ce au fugit de necurătențiile lumii prin cunoștința deplină a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, iarăși s'au încurcat în ele și sunt biruiți, starea lor de pe urmă a ajuns mai rea decât cea dintâi. Căci mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut deplin calea dreptății, decât după ce au cunoscut-o deplin, să se întoarcă dela slânta poruncă încredințată lor”. (2 Petru 2:20, 21) Israel ca națiune a fost organizațiunea tipică a lui Dumnezeu și s'a bucurat de favoarea și ocrotirea sa, însă a devenit necredincioasă, s'a dat dracului și de aceea a fost nimicită. În acelaș fel a început „creștinătatea” sau „creștinismul organizat” cu scopul bine pronunțat de a servi pe Dumnezeu, însă conducătorii s'au întors dela Dumnezeu și dela Christos și au dat mâna cu organizațiunea Diavolului și de aceea trebuie să sufere nimicire în Armaghedon.

Siguranță

Unde poate fi găsită siguranță? Și cine sunt aceia care găsesc un astfel de adăpost sigur? Nimicirea lumii din zilele lui Noe prin potop a preumbrat nimicirea lumii prezente în Armaghedon. Deoarece Noe a fost devotat lui Iehova, și-a menținut integritatea sa față de Dumnezeu și a rămas credincios, a fost drept în ochii lui Iehova. La porunca lui Dumnezeu Noe a construit corabia care a slujit ca un loc de scăpare și prezervare sau ocrotire lui Noe și celor asociați cu el. Aceasta a prefigurat că singurul loc de scăpare în decursul celui mai mare necaz al tuturor timpurilor se găsește în organizațiunea lui Iehova. Corabia pe care a zidit-o Noe la porunca lui Dumnezeu, este așa dar o imagine sau un tablou al organizațiunii lui Iehova, și în mod simbolic zice tuturor creaturilor inteligente: „Organizațiunea lui Iehova este singurul loc de scăpare”. — Matei 24:21, 22, 37—39.

Potopul a adus mare necaz peste lume. Armaghedonul va aduce cel mai mare necaz și suferință. (Matei 24:21, 22). În necazul Armaghedonului potrivnicii lui Dumnezeu nu vor găsi nici o cale de scăpare și niciun adăpost. (Ieremia 25:33—35) Faptul că se numesc creștini sau după numele lui Christos nu le va furnisa niciun adăpost. Din zilele lui Enos s'au numit oamenii în mod fățarnic după numele lui Dumnezeu, însă aceasta nu este altceva decât o batjocură. (Geneza 4:26) Dumnezeu însă nu poate fi batjocorit fără pedeapsă. (Galateni 6:7) Toți care se împotrivesc martorilor lui Iehova în darea mărturiei cu privire la împărăția lui Dumnezeu, vor fi nimicți, și în aceștia sunt cuprinși și „omul păcatului”, „fiul pierzării”. Nephilimii care s'au răsculat îm-

preună cu Satan, vor fi nimiciti împreună cu el în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. (Vezi „Justificare”, volumul doi) „Fiii lui Dumnezeu” care au fost neascultători și au părăsit organizația lui Dumnezeu în zilele lui Noe, au fost întemnițați pentru un lung timp. Ei trăiesc încă, și se pare că pedeapsa lor se va sfârși cam în timpul Armagedonului. Acela din ceata aceasta care se va întoarce iarăși la dreptate va fi salvat și restatornicit. Clasa „turmei mari” se compune din aceia care s’au consacrat să facă voia lui Dumnezeu, au fost născuți de spiritul său, și de atunci au încercat să îmbunătățească lumea prin aceea c’au rămas în „biserici”; și aceștia sunt ținuți prizonieri de organizația lui Satan. Ei nu vor găsi niciun loc de scăpare în Armagedon numai prin moarte. Ei sunt „fiii morții”, consacrați morții, și, ca și Samson, aceia dintre ei care sunt statornici în Domnul vor răsturna „creștinătatea organizată” peste capetele lor și astfel vor muri; ei vor fi înviați însă din moarte și vor fi făcuți servii organizației principale a lui Iehova. — Apocalips 7:15.

Ceata templului

A sosit timpul hotăririi definitive când fiecare creatură trebuie să ieie loc sau pe partea lui Iehova Dumnezeu și a împărăției sale sau pe partea opusă. O pozițiune sau o parte mijlocie nu există. Ceata templului se află în pozițiunea cea mai favorizată și de aceea în cel mai mare pericol, pentru că dela ea se cere mai mult. Ei trebuie să rămână credincioși în organizația lui Iehova, îmbrăcați în orice timp cu „toată armătura lui Dumnezeu”, fără să o desbrace, altfel nu vor putea rezista atacurilor dușma-

nului. (Efeseni 6:13--17)). Descrierea armăturii lui Dumnezeu arată că ceata templului trebuie să aibă adevărul și să-l servească cu credincioșie prin ascultarea lor deplină de marele profet al lui Dumnezeu, Christos Isus. (Faptele Apostolilor 3:23) Ei trebuie să fie devotați pe deplin și fără rezervă dreptății. Ei trebuie să aibă între ei pace statornică și să trăiască și să lucreze în pace și în unire unul cu altul. Ei trebuie să aibă credință absolută în Dumnezeu, să facă din el frica lor și să rămână în sanctuarul său, fără să-și bată capul cu aceea că ce draci îi asupresc și-i atacă. Ei trebuie să aibă o înțelegere inteligentă a scopului lui Dumnezeu, și din acest motiv trebuie să se nutrească încontinuu din Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, pe care li-l descopere Iehova acum. Ei trebuie să învărtească în tot timpul „sabia spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu”. Ei trebuie să aibă acum toate acestea și să le facă pentru a-și menține integritatea lor față de Iehova. Ei trebuie să se poarte în tot timpul cinstit și drept unul față de altul și să se sprijinească unul pe altul pentru cauza dreptății.

— Efeseni 6:13—18.

Unii care cred că ei sunt în templu și care probabil se și află în această stare, arată un spirit care-i aduce în cea mai mare primejdie. Intre alte lucruri, ei își arată dorința să pedepsească pe unii din frații lor. Ei caută să găsească greșeli la frații lor și le fac cunoscut în scopul de a le face greutăți și neazuri, având dorința să-i vadă căzând. Unii ca aceștia uită regula neschimbată pe care a anunțat-o Iehova: „A mea este mânia; eu voi răsplăti, zice Domnul”. Cei ce fac în felul acesta pe polițiștii spirituali peste frații lor se află ei înșiși de multe ori în mare neaz și încurcătură, și aceasta numai pentru că au neglijat să asculte Cuvântul Domnului, și anume: „Nimeni

din voi să nu sufere... ca unul care se amestecă în treburile altuia". (1 Petru 4:15) Regula neschimbată a lui Iehova, care se aplică acumă cu deosebire la' clasa templului, este că ei trebuie să „facă ce este drept sau bine”; aceasta înseamnă că fiecare care este în templu trebuie să lucreze drept și cinstit, cu deosebire față de frații săi; ei trebuie să „iubească mila”, ceea ce înseamnă tocmai contrarul dorinței de a păgubi sau de a pedepsi pe altul, ei mai de grabă având dorința de a ajuta pe acela ce se află în greutăți în caz că dorește sau caută ajutor; și însfârșit regula lui Dumnezeu mai cere „să umblăm smerit cu Dumnezeul tău”, ceea ce înseamnă a asculta de Iehova Dumnezeu în toate lucrurile și de a urma în tot timpul o cale devotată cu totul dreptății. Aceste reguli cer să te conduci și să te ții strict de ceea ce este scris în Sfânta Scriptură, și de aceea trebuie să-și însușească fiecare cunoștința. (Mica 6:8) Ferește-te să nu suferi pentru că ai făcut rău; însă dacă suferi pentru că ai făcut binele, gândește-te la avertismentul apostolului cu privire la aceasta: „E mai bine să pătimim pentru fapte bune”. — 1 Petru 3:17.

Clasa Ionadab

Martorul lui Dumnezeu Noe, „propovăduitorul dreptății”, a prefigurat pe rămășița credincioasă care este acumă pe pământ. Persoanele care au fost în' corabie cu Noe prefigurează pe clasa Ionadab care se asociază acumă pe pământ cu organizațiunea lui Dumnezeu. Acestora le este făgăduit că vor fi cruțați în ziua mâniei lui Iehova dacă vor împlini condițiunile următoare. (Iefania 2:3) Condițiunile sunt că ei trebuie să se asocieze cu organizațiunea Domnului, să

rămână în ea și să servească statornic pe Dumnezeu, să lucreze în armonie cu martorii lui Iehova și să refuze să facă vreo concesione lumii sau vreun compromis. Orică încercare de a rămânea în organizațiunea sau în „carul” Domnului și de a sprijini în acelaș timp lumea rea, chiar și numai prin dorința neînțeleaptă de a o îndrepta, va fi dezastroasă. Adevărul cel mai important, așa dar, descoperit în legătură cu creațiunile spirituale care au păcătuit, și care este spre binele acelor care trăiesc acum, este acesta: organizațiunea lui Iehova este singurul loc de scăpare sau de siguranță și cine s’a refugiat odată în acest adăpost însă după aceea îl părăsește de bună voie, merge la peire sigură. Cei ce aparțin clasei Ionadab trebuie să continue să studieze cu credință hotărârile lui Dumnezeu care sunt cuprinse în Cuvântul său; prin urmare publicarea Cuvântului Domnului se face spre folosul lor. Ei trebuie să arate iubirea lor pentru Dumnezeu prin aceea că păzesc poruncile sale. Spre folosul clasei templului cât și spre folosul acelor care s’au suit la ei în carul Domnului, a tras Domnul acum perdelele și permite ca lumina să lumineze în fața acelor care-i sunt devotați, și le permite să vadă lucrurile care se vor întâmpla în curând și să înțeleagă însemnarea lucrurilor sau întâmplărilor care au avut loc în decursul celor șase mii de ani trecuți. Adevărul care în această vedenie se arată ca fiind de mai mare importanță decât toate celelalte, este acesta: Iehova, Dumnezeul Cel Atotpuțernic, este Dătătorul vieții, și el va prezerva sau păzi pe aceia care-l iubesc și-l ascultă și care rămân totdeauna credincioși organizațiunii sale, și’n tot timpul arată o iubire neschimbată și neperitoare pentru Iehova. Încercarea hotărîtoare a întregii creațiuni inteligente a sosit. De aceea fiecare să fie avertizat și

să se păzească, adică să fie cu băgare de seamă. „Iehova este în templul lui cel sfânt; tacă tot pământul înaintea lui!” — Habacuc 2:20.

Satan și ceata sa blestemată va continua să atace pe toți aceia care stau pe partea Domnului. Aceasta cere rezistență din partea unșilor lui Iehova. Aceasta le dă ocaziune să-și dovedească icalitatea lor și să-și mențină integritatea. Spre pildă: Dumnezeu a permis ca Iov să fie atacat de Satan și să aducă mare suferință peste el, însă el a zis lui Satan: „Să nu te atingi de viața lui”. (Iov 2:6) Iehova nu va permite lui Satan să nimicească dreptul la viață a vreunuia dintre unșii săi care-i rămân credincioși. De bună seamă ei trebuie să moară, însă dacă rămân credincioși până la moarte, vor primi coroana vieții. Diavolul și îngerii săi au prigonit și pe Isus și l-au atacat încontinuu în decurs de trei ani și jumătate. Le-a reușit să-i cauzeze moartea, însă Dumnezeu l-a înviat din moarte și prin aceasta a demonstrat puterea sa supremă și a făcut cunoscut plata pentru cei credincioși. Clasa Ionadab de asemenea va fi atacată de Satan și de instrumentele sale rele și de aliații săi blestemați. Dacă Ionadabii sunt statornici și rămân credincioși și fideli lui Dumnezeu și organizațiunii sale, vor fi păziți și ocrotiți. Aceste adevăruri sunt acum de cea mai mare importanță. Ele au fost scrise cu mult timp înainte de aceasta ca să slujească de mângâiere și ajutor rămășiței și acelor care s’au asociat cu ea. Un martor al lui Iehova trebuie să ajute ca să înțeleagă aceste adevăruri tuturor celor care doresc să cunoască și să servească pe Iehova Dumnezeu.

BOGĂȚIE

găsesc toți oamenii de bine învățați
ce părăsesc tradițiunile inventate
de oameni ale religiei. Bogății
nespus de mari ale adevărului, cu-
noștinței și înțelegerii Cuvântului
lui Dumnezeu sunt îngrămadite
pentru Dumneavoastră în cartea
cea mai nouă a JUDECĂTO-
RULUI RUTHERFORD. Ea dă
lămurire care pune în stare pe fie-
care să vadă realizată dorința cea
mai înfocată a neamului ome-
nesc și speranțele lui cele mai în-
drăznețe.

BOGĂȚIE este o carte cu o copertă frumoasă
roză, și are 363 de pagini. costă Lei 40.
Ea se poate comanda de la:

Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I.”,
Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33. — BUCUREȘTI. 2.

